

യായാതിചരിതം

—൧൯൩൯—

യയാതിചരിതം

കഥാസാരം

തേവപുത്ര നാരായണൻ

എഴുതിയത്

പി. എ. ജി. യേശുദാസ്
പേജ് 100

(All rights Reserved)

മുദ്രിതം: തിരുവനന്തപുരം
പി. എ. യേശുദാസ് പ്രൈം പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ്സ്
പി. എ. യേശുദാസ്.

KOTTAKAL.

1971

മുദ്രാങ്കണം

المعلمة
- مديرة
التربية والتعليم
رام الله
19/5/17
714

അ വതാരിക

മാണിപ്പുരിയുടെ പല പരിഭ്രമങ്ങളും മലയ്ക്കിരുന്ന എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് മീറ്റിയപ്പോയ കടന്നൊട്ടു പൊർത്താലിരി ഉത്തമൻ ഇളയനായ്ക്കന്തിന് തിരക്കെണ്ണിയെ കച്ചനപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ ഈ നാടകത്തിന് അവതരിക ഏഴരയെന്ന പ്രവൃത്തിക്ക് എന്ന അമ്മച്ചിട്ടുകിൽ എനിക്കു വളരെ ദുഃഖനാണുണ്ട്. “മേലുസുകക്കിത് മേല അവതരികാലം” എന്നു മെച്ചിച്ചു ഈ കാലത്തിൽ എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു വരുന്നതല്ല.

പ്രസ്തുതനാടകത്തിന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാടകനാമനി പല അവസരങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ കൂടി ഉണ്ടാക്കി സ്വകീയമായിട്ട് പലപ്പോൾ പ്രസ്താവി സ്വന്തമായിട്ട് അനുകൂലം അഭ്യന്തര വിശിഷ്ട പരിചരണങ്ങളാൽ മേല അവതരിച്ച ഈ നാടകം അമ്മയ്ക്കു സരിച്ച നാടകസമ്പ്രദായത്തിൽ രംഗവിഭാഗം മേല അവതരിക കളിച്ചതിൽ കൂടുതൽ പാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ട് സാധാരണയായ എഴുത്തു വെളിച്ചത്തിൽ പലപ്പോഴും വരുന്ന സാധാരണയായ വാചകങ്ങളെക്കുറിച്ചും സർവ്വങ്ങളായ പലപ്പോഴും അതിനായിപ്പാൻ തൊഴുതും കലനികൾക്കു കൊടുത്തുകൊടുക്കുന്നതിലായി ചുരുങ്ങും.

നാടകങ്ങളുടെ കഥയെ അനുസരിച്ചും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നാടകങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതിൽ പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലെന്നു മീലർ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും “കാവ്യ രത്നാകരം മേല അതിനാസ്പദമേ പ്രസ്തുതം” എന്ന പ്രമാണത്തെ നല്ല പറ്റും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു മേല

ജനസ്പന്ദനമിട്ടു. ചിരന്നതെ സ്പന്ദന പരമവാനാണു് ആധുനികപരിഷ്കാരത്തെ അനന്വിച്ച വാക്യങ്ങൾ സംഗീതസമ്പ്രദായമിടപഴുത്തതാണു്. അതു പ്രാചീനമനോഹരവുമായ കാലിദാസപ്രഭൃതികളുടെ കൃതികളിൽകൂടി കലനോത്തമതരം സാഹിത്യരസികന്മാർ പരിവർത്തനമാവില്ലെന്നായിരിക്കണം കവിയുടെ സമാധാനം. ഇതിൽ രണ്ടാമതെഴിവു ശുദ്ധിയുടേയും വൈഭവമുടേയും കലനം, രാജാവിന്റെ അഭിഷേകം ഇത്രശിഷ്യന്മാരും സന്ദേശകൾ, നാലാമതെഴിവ് ഇത്രനോട്ടം ദൈവാനിപായുന്ന “പുറമേ പറമ്പുമോളേയുമേ” എന്നാദിയായ ശ്ലോകം, പതിനൊട്ടു ഇത്രന്റെ ഉപദേശവാക്യം, പ്രത്യേകിച്ചു ഇത്രന്റെ ദൈവശാസ്ത്രസൂചകമായ “അപത്യദാരി” എന്നാദിയായ ശ്ലോകം, ആഞ്ജാലകത്തിൽ ശുദ്ധിയു തന്റെ മക്കളായ ദ്രാവിള കന്യാശ്വേതാദിയാൽ അച്ഛന്റെ ഭാര്യയെ വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചാൽ സംഗതിയിൽ ശുദ്ധിയുടേ “ഇതപവില്ലാത്തതൊക്കെ” ഇത്രയെല്ലാം, ആ സമസംഗതിയിൽ അന്നയായിരുന്ന പൂതലിന്റെ “എന്നാണാൽ എന്നെ വിളിക്കാൻ പോന്നിട്ടു” ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മവേദം നേർ വരുന്നതിന്നു്” എന്നവാക്യം ഇവയെല്ലാം എത്രത്തോളം സമാധാനത്തോടുകൂടി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു, ജനസമാന്യത്തിന്നു് എത്ര ദൈവികം ഉപദേശമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നോ ഉള്ള സംഗതി വായിച്ചുതന്നെ അറിയത്തക്കതാണു്. അസൂയയോടുകൂടി അനന്തമേന്മാക്കിത്തീർന്നതാണെന്നും ഇതമേകിയും വിനയവും എതിരിടതെയും ഭക്തയെന്നു് വേദവായിക്കുന്നതാണെന്നും ഇതനാകം നാനിമേൽ ഭക്തവാക്യവരെ വായിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഒരു മുമ്പോപദേശമാണു്.

എ. കെ. ശങ്കരവർമ്മയ്ക്കുമാർ
കുറുത്തൊട്ടു്

മാനാമഹിമശ്രീ

കേരളവൽ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുനെല്ല്യമല

അഭിപ്രായം

D

47

തിരുവനന്തപുരം

4-12-18

തേലപ്പുറത്തു സാരായന്നന്തമ്പിള്ളി

കഴിഞ്ഞ നവംബർ 24-ാം നീണ്ടം സാദരം ഈ യമുതന്ന 'യയാതികരിതം' ജാണാനാകകം സന്തോഷവു വും കൈപ്പറ്റി വായിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു കറച്ചു വിവസരായി എങ്കിലും ദേവോസംസ്കൃതിനരും പല സംഗതികളാ ലും നീണ്ടംക്ക് തെ മറപടി തയയ്ക്കുന്നതിനു സാധിക്കാ ജ്ഞതിൽ വാസ്തവമായി വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ കൃതിയെ 'ക വനോദയ'ത്തിൽ വായിച്ചു ഓൽ എനിക്ക് ഇപ്പോഴും നി ലനില്ലു തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ദേവതാനിയയും രമ്മിപ്പയേ യും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസിദ്ധമായ യായാതം ഉപാഖ്യാതം നാകകത്തിനു നല്ലവണ്ണം പററിയ ഒരു ഇതിവൃത്തമാണ്. ഈ തിന്ന ഇപ്രകാരം സരസമായും മംഗിതായും നാകകരൂപം ണ യെടുക്കുന്നതിനു നമ്പിഴയപ്പോലെയുള്ള വാസനാകവി കരകംല്ലാമെ സാധിക്കുന്നതല്ല. നീണ്ടം ബ്രിട്ടീഷ് മേയം

മുതിർവേ ഭാഷാകവികളിൽ ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ ഇതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു പ്രകൃതനാടകം നമ്പിരുടെ യശസ്സിന് എത്രയും അനുരൂപമായിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ വേദാ വിശേഷിച്ചൊന്നും പാവാൻ കാണുന്നില്ല. നാടകത്തിലെ പലപല ഭാഗങ്ങളും ആശ്ചര്യം ഹാസ്യംഗമങ്ങളും എന്നെ സാമാന്യത്തിലധികം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവയും ആയിരിക്കുന്നു. നമ്പിക്കു ഗദ്യവും പദ്യവും ഒന്നുപോലെതന്നെ എഴുതുന്നതിനു സിംഗ്ലിസിദ്ധമായ ഒരു പാദവും കാണുന്നത് എത്രസഹൃദയനേയാണ് വിസ്മയിപ്പിക്കുയും സിദ്ധിക്കുയും ചെയ്യാത്തത്?

Kerala Varma (Signed)

യ യാ തി ച രി തം

— അനുരാഗം —

ഒന്നാമകം

— അനുരാഗം —

നന്നോ ഞാനെന്നമൊന്നിച്ചുതെളവിഖീ-

നിമ്നഗംഗംഗമീമ-

മട്ടേന്നോ നന്നായിതെന്നാൽ പ്രണയമിനി നോ-

രതിവിജയമിപ്പു

എന്നാങ്കി ശ്രോധമാർന്നൊരപലമകളക-

ന്നെപ്പോഴോ നല്ലതീ-

ട്ടെന്നാലോ വിദ്യ ചെറും വിഷമശരണ-

സ്വാമി കാമം തൊട്ടു-

മ

(നാനിയുടെ അവസാനം)

സുത്രധാരൻ—(പ്രവേശിച്ചു മുൻഭാഗത്തു ഒന്നാമി സന്ദർശനം)
യോജനം) സോമനാഥിനാഥന്റെ നിവാരണ
മിതായ കടമകൊട്ടു ഉദയവർമ്മ ഇദ്ദേഹം തന്നെ തി
തമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം നാനാശേഷങ്ങളിൽനി
ന്നും വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന വിപ്രാന്മാരുടെ ഈ സ
ഭസ്സു കേൾക്കുന്നു. ഇവരുടെ വിമനോഭത്തിനനുസ
രണമെന്നായിരിക്കണം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എ
ന്നെ കല്പിച്ചു വരുത്തിയതും അതിനാൽ—

കലിമലമകളും മട്ടാക്കൽ സാധുരലാകാ-

വലി കലിതവിലാസം തിരുമീരംഗവിൽ

മെലിയിക്കുകയാണു് നാട്ടു മലയ്ക്കു നദിച്ചാൽ
വലിയൊരു ബാഗ്ഗാജം കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടോ. ൨

(അന്നിതയിലേക്കു നോക്കിട്ട്) ഇനിതും വെട്ടും
കെട്ടിക്കിടക്കുമല്ലോ? ഇതെന്തൊക്കെയാണു്?

കാലേ കണ്ണുഴക്കിപ്പിടങ്ങു വിരവിൽ-

കണ്ണാടിനോക്കിത്തരം

ചോലകാണമിതായതില്ലിതു നിന-

ചോലകളെത്തരും തദാ

ചാലേ ചിങ്ങയുമാവിടം തുടങ്ങി-

കണ്ണുഴക്കി വേണംമാ-

ത്താലേവം തിങ്ങുന്നൊരിക്കലുമൊ-

ക്കിട്ടില്ലാതെ ചാലല്ലെന്നും.

൩

തനി—(പ്രവേശിച്ചു) അവിടുന്ന് അങ്ങനെയൊരു സ്ഥലത്തു
ഇവിടെ ചോലകളായിത്തന്നെ കാണാറുണ്ട്. എട്ടു
തരം വസ്തുക്കളാണു് അവിടെയുള്ളൂ. കണ്ണാടി എ
ത്രപ്രാവശ്യം നോക്കണം?

സുരേഷൻ—തമിഴുകാണു് നില്ലാൻ ഇപ്പോൾ സമയ
മില്ല. കാരമെല്ലാം ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. ചേഗം നമ്മുടെ
പ്രവൃത്തി നോക്കുക.

തനി—കഥ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാ?

സുരേഷൻ—തെളുപ്പാത്തു നോക്കണമെന്നിട്ടുണ്ട് “അന്തി
മം” നാടകം കഴിഞ്ഞു വേണമെന്നാണു് കല്പ

ന. ഭവതി ഇതി പരിവൃപോലെ കഥക്ക് ആക്കേ
പരമോക്തിയായിത്തീരും നേരം വൈകിക്കരുത്.

നടി—എന്നാൽ ഇതു തന്നെ യാഥാർത്ഥ്യം തിരുമനസ്സിലെ ക
ല്പനപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയതാകയാലും മാത്രം എനിക്കു
യാതൊരാളോടുകൂടിയില്ല. എന്ത് ഭൂതവിനയങ്ങളാണു
ഞാൻ ഗാനം ചെയ്യേണ്ടത്?

സൂത്രധാരൻ—സംശയമുണ്ടോ? കണ്ടിപ്പോൾ ഇതും ഈ ഉദ്യാ
നത്തിൽ—

നേരിയ പ സമാധാനിക്കാഞ്ഞു കണ്ടിട്ടു ശീത-
രച്ചടികൾക്കിടയിൽ പർന്നീ നാട്ടുവൃന്ദാവിനയം
തടിച്ചതൽ മുഖത്തോളം പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നതും
വലിയൊരു വ പരമ്പരയിലായിത്തീർന്നതും.

അതുകൊണ്ടു—

മെച്ചമൊക്കെ പർന്നീ പകലിൽ
വെച്ചുണയന്നീ പസന്ദകാലത്തിൽ
പിച്ച കലത വിശോഭനാൽ
പിച്ച കലർന്നുള്ള മട്ടിൽ മരുവുന്നു.

നടി—(പാതയ്ക്കൽ)

മല്ലയൊരു പല്ലി വാണിപ്പന്ന ദിക്കണത്തുടൻ
നല്ലാകാകിലാരുവെന്നു താതനാം വസന്തവും
പല്ലയൊരു പല്ലോടുകൂടി നിർമ്മിതം പ്രമാദം—
നല്ല പിക്കുമൊരിക്കലും നന്നു ചോർത്തിപ്പിടിക്കും.

സൂത്രധാരൻ—പാട്ടുവിശേഷമായി. എന്നതെന്നപല്ല,

അവകീനരുഷിയാൽ സ്വപുത്രിയോ

ഭവേന്ദ്രനിയുടെ രാഗബന്ധനാൽ

അവലം മതി മാനിതുന്നിട്ടും

ഭവേന്ദ്രവരിഗുരുവ സുരിഭവേന്ദ്രം

൩

അതിനാലനിഭവണതിന്നായി നമുക്കും പോവുക

(അന്തരം പോയി)

(പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു)

—*—*—*—*—

(അനന്തരം ശുക്രചന്ദ്രിയും ഭവേന്ദ്രനിയും

പ്രായശിക്കുന്നു)

ശുക്രൻ—(വിചാരം)

നന്ദനുള്ളോ, ഇതിവർണ്ണനത്ര ശരിതം-

എന്തൊരുവനാൻ പുത്രനാൻ-

അതിനാൽ പാലാധാരണിക്കനുഭവ-

കുറ്റമുള്ള മട്ടാണുതും

ചേരുന്നില്ലാഹ്വയെല്ലിത്തുനി, മനു-

ഷ്ടാക്കാരണിഭവണങ്ങളിൽ

ചേരും നൽപ്രിയമില്ല നന്ദകളിലെ-

നീവ്വായമുറയതും.

൮

ഇതു ശുദ്ധമേ അസംബന്ധമെന്നു സന്ദാനങ്ങളിൽ

എന്തു വ്യത്യാസമാണ്? അങ്ങിനെ ആലോചിക്കുന്നതാ

യാൽ ഭവണങ്ങളിലാണ് അധികം ദണ്ഡനം ചെയ്തത്. അ

വർഷം സഹയാസം ബാല്യത്തിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളു. ഏ
കാലവും എനിക്കിവിടെ പ്രാണരഹിതമായ സ്ത്രീയായി
പ്പെട്ടായി. അതിന്നു കണപ്രസി വർദ്ധനയുമാണ്. ഏ
തു ചെയ്യാം. ആവോധനയുള്ളവർക്ക് ഈ ക്ഷമയെ സ്വസ്ഥ
ത്തിൽത്തന്നെ ഏതു സാധാരണയുണ്ട്. ഏതെന്നാൽ,

പണ്ടു കണ്ടിങ്ങിനെയാണു വേദകന്തന്നിരിക്കിച്ചു
മൗനം നോക്കു വഴിക്കുവെത്തുകുടിയെക്കിടക്ക
വീണുമാത്രം വാട്ടുപോകുന്നതു കെട്ടിയിടുകേമി-
രണ മട്ടുപോകുന്നതാകയാലുമാകുന്നു. ന

പാട്ടും അങ്ങിനെയാണുയാണു നിറം —

വിനയവാതിലിൽ മുങ്ങിയവരുടെവേദ
വിഷമേവകയാണു വിചാരമുട
പ്രതിഭാസമേകന്റെ തപോസ്വരൂപം
മുങ്ങിയതായിതു മോഹവിശ്വാസം. ൧൦

ദേവതാനി—എന്താണ് അദ്ദേഹൻ മാനുഷാത്മ്യം വിചാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ഇത്രയും—വിശേഷമൊന്നുമില്ല.

ദേവതാനി—പോവാൻ വൈകിട്ടുള്ള വിചാരമായിരിക്കും
എന്നു ഉദ്ദേശം ഇത്രയും പോണം, അല്ലേ? അതേ
കൂടെ വരുന്നതുതന്നെ നല്ല ഇഷ്ടമില്ലാതായിത്തുടങ്ങി
യിരിക്കുന്നു.

ഇത്രയും—ശിഖ! ശിഖ! ഇങ്ങിനെ പാതയേ. എനി

കുറേ ഏതു സമയവും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ തന്റെ കിര തുറന്നു വെക്കുകയുണ്ട്.

ദേവതാനി—അതുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പുറത്തുകൊണ്ട്. മറ്റൊരുത്തരുടെ അടുത്ത് ഏകദേശം ഏകദേശം തിരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് കീഴ്മുതലിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയും—കുറേ! സമയം സമയവും നമുക്ക് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി കാര്യമായൊരു എന്തിനെയോ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അതിനെ നോക്കിയിട്ട് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ദേവതാനി—അതുകൊണ്ട് പലപ്പോൾ പിന്നെ അടുത്തു കണ്ടുപിടിക്കുക.

ഇത്രയും—അതിനെ കിട്ടാത്ത ഉപയോഗം അതാണ്.

ദേവതാനി—മറ്റൊരുത്തരുടെ അടുത്ത് ഏകദേശം കണ്ടുപിടിക്കുക. ഒരു വലിയൊരു കിട്ടിക്കിട്ടുകൊണ്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ട് വലിയൊരു കണ്ടുപിടിക്കുകയും കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

ഇത്രയും—മറ്റൊരു ഇതിനെക്കുറിച്ചും വേറൊരുതരം? വിഷയം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് അതുകൊണ്ടാണ് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്. കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്. കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട് കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്.

പ്രേമാനന്ദി—എന്നാലതു പോട്ടെ വേദാന്തം കാരണമെ
 ഉണ്ട്.

ശ്രീകൃഷ്ണ—കേൾക്കേട്ടു.

പ്രേമാനന്ദി—

കെട്ടുണ്ടു കനകം തിന്നിച്ചു ചണിചെ.

യുദ്ധമുഖം ഭയാഭീതം—

കിട്ടുന്നോ സാവകാശമാകുമ്പോൾ—

യുദ്ധമുഖം പണ്ടങ്ങാൾ മേ

പട്ടം നല്ലതെക്കിവില്ലമറിവും

മുണ്ടും നിനച്ചിട്ടകിൽ.

നിട്ടുണ്ടോ പതിവായുദ്ധമേവകിനം

പ്രീതി പൊരുട്ടുണ്ടാവും.

പ്രേ.

ശ്രീകൃഷ്ണ—ഇതുതന്നെയാണോ?

പ്രേമാനന്ദി—പുരുഷാര്യപുരു,

കഥാപുരുഷാര്യപുരുഷാർയ്യാനന്ദിമുഖം

മാണിപുരുഷം പഴി.

കൃഷ്ണാർയ്യാനന്ദിമുഖം

ശക്തിയു പൊട്ടിപ്പോകും

എല്ലാ നേരവുമായിക്കു പാലികടം.

കെട്ടുണ്ടാണു പാലികടം.

കെട്ടുണ്ടാണു പാലികടം പാലികടം

കുറ്റം കഴിയില്ലായ്മ.

പ്രേ.

താഴെ പ്രകാരമൊട്ടു ഞാൻ പതിവായ് കളിപ്പാൻ

പ്രേമാനന്ദി—അതേ വഴിയൊഴുതാൻ കൂടെ?

ആയുസ്സുവെച്ചു നിന്നപ്പതിനഞ്ചു വർഷം
 വേദാന്തിയെപ്പോലെയായിട്ട് മിന്നിച്ചുവെട്ടി. ൧൪

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—(വിചാരിച്ചു) “വളരെ മനസ്സു നിശ്ചലമാക്കുന്ന
 വിചാരിച്ചിരുന്നു; അന്യമായിത്തന്നെ ഇ
 പ്പോൾ കാണുന്നത് (പ്രകാശം) തെളിയാകുമെങ്കിൽ
 വന്നു ഏകദേശമായിട്ട് മിന്നിച്ചുവെട്ടി അന്യമായിത്തന്നെ
 തിരിയെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ
 കാണിച്ചുവെട്ടി. അതു നമുക്കു മിന്നിച്ചുവെട്ടിത്തന്നുവോ?”

ദേവനാഥൻ—ഇത്രയും വെളിച്ചം കാണിച്ചുവെട്ടി അപ്പോൾ ആ
 കാലം മുതൽ കയ്യെടുത്തുവെട്ടിത്തന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു
 യും ആ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു ദൈവമായിത്തന്നെ
 ഇവിടെയെത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെട്ടിത്തന്നു? നമുക്കു ഈ
 സമയമായിത്തന്നെ മരിച്ചു, അപ്പോൾത്തന്നെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ
 തിരിയെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ വെളിച്ചമായിത്തന്നെ. നീയും
 കഴിഞ്ഞുവെട്ടിത്തന്നു.

ദേവനാഥൻ—അപ്പോൾ വിചാരിച്ചാൽ അതുപോലെത്തന്നെ
 കഴിഞ്ഞുവെട്ടിത്തന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അതെങ്ങനെയായിത്തന്നെ?

ദേവനാഥൻ—ആയുസ്സായിത്തന്നെ അതിലായിത്തന്നെ വെളിച്ചം.
 അതു നമുക്കു മിന്നിച്ചുവെട്ടിത്തന്നു. അപ്പോൾത്തന്നെ
 വെളിച്ചമായിത്തന്നെ.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അപ്പോൾത്തന്നെ അതായിത്തന്നെ വെളിച്ചം അ

ദോഷം എത്രയോ വിശിഷ്ടൻ എന്റെമേൽ വൃദ്ധ
ന്മാരേക്കാൾ അധികമായ ഭക്തിസ്സേവാധികമുള്ള കൃ
ട്ടതരിലുമാണ്

ദേവതാനി—ആട്ടെ അധ്വാനിയിലേക്ക് അപ്പൂൻ പോക
ന്തോൾ എന്നേയും കൊണ്ടുപോകാമെന്നു വിചാരിപ്പും
പായാടില്ലേ? ഇത്രയൊക്കെ അത് ജ്ഞാനംതോ?

ശ്രീകൃന്—നിന്നെക്കൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുന്നതെന്തു വിചാരി
ച്ചാണു് ഞാൻ ഭക്തിയെന്നത്. കുട്ടികൾക്കും മാതാ
ക്കുമാരികൾക്കും ചെന്നാൽ പൊതിയുണ്ടാകാമെന്നുവിചാരിച്ചു.

ദേവതാനി—അതെന്താണു്?

ശ്രീകൃന്—

മരുതും കാക്കിയിൽ നാട്ടുവെഴുന്ന പാലത്തു്

മുറ്റാറുതന്നെ ഏരി.

കാക്കും കിഴങ്ങുവേണമെന്നിരുന്ന പെരി.

മേച്ചാലോ മരുതാലെയും

തേങ്ങ കിഴങ്ങുതായ് തരികളെപ്പൊതു.

കൊണ്ടുവെച്ച പോതു് മുറ്റം

പോതുകൊള്ളുതരിന്നാലോ പരിചയ

കൊണ്ടു പതിപ്പിട്ടാക.

൧൩

ദേവതാനി—

എന്നാലും ജനകന്റെകൂടെ വെക്കുവാൻ

മേച്ചിടിക്കയില്ലെന്നു നോ

ചെന്നാലൊക്കെ ചിന്തയെക്കൊണ്ടുവെക്കുവാൻ

കൊണ്ടുണ്ടാണുതായ് വരും

എന്നപ്പോൾ പ്രാപദന്ത്രിയേയുദയകിഷ്-

ചുത്താതിയാക്കും എന്ന-

പ്രശ്നം പ്രദേശത്തുനിന്നു വെ-

ന്നുള്ളിൽ കിട്ടട്ടെ ൧൧.൧൦.

൧൩

പ്രശ്നം - ആദ്യം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

പ്രശ്നം - അവിടെ - ഇവിടെ ഒരു നമ്പരമാണ്.

പ്രശ്നം - ആദ്യത്തെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

പ്രശ്നം - അവിടെ - അവിടെയുണ്ടോ?

പ്രശ്നം - ഇവിടെ - ഇവിടെ.

(നമ്പരങ്ങൾ പ്രദേശം ചുറ്റും ഉണ്ടാകുന്നു)

പ്രശ്നം - അവിടെ - ആദ്യത്തെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

പ്രശ്നം - എന്തുകൊണ്ട് അവിടെയുണ്ടാകുന്നു? ചോദ്യം -

വിവരങ്ങൾ നോക്കി പരിശോധിക്കുകയും മറ്റും ഇന്നു

നമ്പരങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്നു. അദ്ദേഹം

ഇദ്ദേഹം വളരെ സമാധാനമായി, കൃത്യമായി നോക്കി

ഒരു സമാധാനം കൈമാറ്റത്തിൽ ആദ്യത്തെ അവിടെയുണ്ടാകുന്നു

നമ്പരം കൈമാറ്റം. അതുപോലെ കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം

വന്നിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ മാനദണ്ഡം വിവിധ സമാധാനം

അവിടെ

പ്രശ്നം - ഇതു വളരെ അനാസ്താഹിയായി കൈമാറ്റം

അവിടെ? അവിടെ കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം ഇപ്പോൾ

അവിടെ അവിടെയുണ്ടാകുന്നു

വിവരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി വിവരങ്ങൾ. എല്ലാം നോക്കി

യുവാവിനിക്കെന്നും സമയമായാൽ എഴുന്നള്ളാം.
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ—എന്നാൽ വേഗം പാർപ്പിക്കുകയല്ലേ? നീ വസ്ത്ര
 മും കുറവും കോരി വേഗം വരിക
 ദേവതാനി—വസ്ത്രം ഇതുതന്നെ തരി (ചെരിച്ചിൽ എ
 ന്നോ പറയുന്നു)
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അങ്ങനെയായെട്ടു. എന്നാൽ ഇതെന്ന മതി.
 നിന്റെ മരുഗ്രാഹം സാധിക്കാതിരിക്കുകല്ലേ.
 (എല്ലാപരം ചുവന്നതോടെ)
 ദേവതാനി—(കുറച്ചു തുറന്നു കൈപ്പൂർ) മരം വ
 മിയ മരുതയോടെ പരമ ശീതം തുറന്നു കാണുന്നവർ
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ (ചിരിച്ചിട്ട്) അതു തേരമന്ദം കൊടുക്കുകയല്ല
 മേടം.
 ദേവതാനി (സ്വയം) എന്താണിത്? ഉടൻതന്നെ അതുതന്നെയാണ്?
 ആദ്യം വാലിയു തരംപ്രസാദം ചർത്തൻ
 കാലിക്കു തുടങ്ങി നിറം
 ആദ്യം കാലിക്കു തുടങ്ങി തുടങ്ങി തുടങ്ങി
 പാശം പട്ടെടുത്തു തുടങ്ങി
 നീട്ടുന്നതും കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയെന്നു തന്നെ
 തോന്നുന്നു ഹരി! കൊണ്ടുവരും
 കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാതെ തീ വരികയെ.
 ഇതുതന്നെ ഉണ്ടെന്നു വേറും
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ—മരിച്ചതെന്നു മേടത്തില്ലേ?
 ദേവതാനി—ഇതെന്നതന്നെയാണ് എന്നു പറയുക

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—

വേണ്ടുന്നതെന്തിവർ ഭക്തർ വരിച്ചു കൊണ്ടു
കണ്ടുനന്ന മന്നവൻ യാത്രയിലാത്തവേഗം
ഉണ്ടാത്തമെത്രുവിനും ചിലതെങ്ങിവകറ്റ
കൊണ്ടുപട്ടു ശത്രുക്കൾക്കിടയിലുണ്ടാവാം. ൧൮

താഴെക്കാണുന്നവരിൽനിന്നും കർമ്മകൾക്ക് കരുതലാവാം ഉ
ള്ളി തൊടാം. (മൃഗാദിമോക്ഷനിഷിട്ട്) ഇതാണ് മഥം.

ദേവതാനി—ഇതു വിശേഷം തന്നെ. കർമ്മകൾക്കുപറ
ഞ്ഞുപോകും ഇന്നു കർമ്മകൾക്കു സംഗതിയാകുമെന്നു
തോന്നുന്നു.

നിഷ്ഠാണകൻ—എന്നാൽ എഴുന്നള്ളി കർമ്മകൾക്കു
(ശ്രീകൃഷ്ണൻ ദേവതാനിയെ കർമ്മനി തന്നും മഥംമോക്ഷം
ദർശനം).

നവീണകൻ—വിട്ടുകൊണ്ടു കൊള്ളിക്കട്ടെ!

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അതിവിശേഷം.

നവീണകൻ—അതും താഴെത്തന്നെ.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—(മഥംമോക്ഷം നദിയിൽ)

കണ്ടിലാതാ ജവനവാലികൾ മേന്മ കൊണ്ടു—
മഞ്ചിട്ടമീ മേവതത്തിനടുത്തു മേന്മ
കണ്ടുകൊന്ന ഗിരിപാതകികളാശ്രു കാഞ്ഞു—
തുണ്ടാ വന്നാലികൾ നിമിഷിച്ചിരുന്നതാണോ? ൧൯

ദേവതാനി.

മിത്രം മേന്മയിൽനിന്നു ശീശ്യകളോടു ചാലേൻ
ശത്രു സമീപിച്ചുകീടണമെന്നും.

തേത്രം വലഞ്ഞു വലങ്കരമോക്കിമിത്ര

കാത്രം വിറപ്പുതിന്ദ കാക്കണമെന്തിവണ്ണം

൨൦

തേകുൻ—എന്തൊരു ഒരു അത്രേസ്മയകരമെന്തിത്. ഇംശം
കടന്ന നല്ലവണ്ണം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുക. എന്നാല
ഒതാനും സാമമാവില്ല. (മുമ്പിൽ തോംപീട്ട്) രാജാ
നിക്ക് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതര കാണുന്നില്ലേ
മാനവജാത സുവർണ്ണനിമിത്തമി-

തല്ലും, പുറത്തുതെനിൻ

ചൊറം നല്ലതാങ്ങു വെർത്തൊഴുകത-

ഒറങ്ങും കിടങ്ങും തഥാ

മുറം കാണുന്നതാശരം താഴ്വരമൊത്

മിന്നുന്ന സെന്ധങ്ങളും

മറവും ചേർന്നു വെളിച്ചമിപ്പുകവരം

കാണേണ്ടതാണവരം

൨൧

എന്നതെന്നയല്ല,

കപാന്നിൻമേറ്റുതൊഴിയിൽപ്പുറനിട-

കൊല്ലും, പല്ലുവികം

തന്നിൽപ്പുറിനെ വിശേഷവസ്തു പറവാ-

ഒന്നെന്നൊക്കെയുണ്ടായിട്ടു

ചിന്നി ചുന്നിയകുഴുമിങ്ങമധുനാ

കണ്ണൽ തരൊക്കെയുവിധം

മിന്നിക്കൊണ്ടു വെളിച്ചം പലതരം

തന്നെങ്ങും കണ്ടീലൊത്

൨൨

ദേവമാനി—ഇതിന്നു പൂജ കണ്ണിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു
ഞാൻ കഴങ്ങുന്നു.

ഇത്രൻ—ഇതു ഗോപുരവും സമീപിച്ചു. തേരു നിറത്തു
കരഞ്ഞു.

നിവൃണകൻ—കുപ്പനചേദനം (തേരുനിറത്തുന്നു)
(നാണിമാരിൽ കൊല്ലാറൊക്കെ)

ഇത്രൻ—ദേവമാനി കേൾക്കേണ്ട
(പിന്നെയും അങ്ങിനെ)

നേരിച്ചാൽ വേദം, ജയിക്കേ കന്ന ഏതിരേൽക്ക
വാദനമുണ്ടുതന്നെ.

ഇത്രൻ—(കേട്ടിട്ട്)

നാടാനമുതൽ നല്ലതാളം കെട്ടി-

ച്ചീട്ടേറ്റിട്ടും നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തി

കൂടെ വരികൊണ്ടിരിക്കുന്നു കേൾ.

തോടെ വരുന്നുണ്ടു മറ്റൊരുതരം

വന്നു

(നോക്കിട്ട്) അല്ല. പ്രിയപ്പെട്ടിമാരു ശബ്ദം നേരിട്ടു
തന്നെയുണ്ടോ? ഇതു നിന്റെ വശവനിമിത്തമാണു്.

(രാജാവും ചാരിക്കൊണ്ടും ശബ്ദവും പ്രാവശ്യം)
രാജാവ്—

മതിയിൽ മാത്രവേണ്ടി മുഴങ്ങാറ-

മ്മതി തുടങ്ങിയ ദോഷമുണ്ടാവാം

പതിവിലോതിക്കൊണ്ടിട്ടു ചാൻ കൂപം-

മതിയെഴും ഗുണമെന്നു വാനം.

൨൯

(നമസ്കരിക്കുന്നു)

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അഖണ്ഡകീർത്തിയാചാ! വരമേ. (അനുഗ്രഹിക്കുന്നു)

രാജാവ്—(ശരമിഷ്ടയാചാ) ഇതാ ഗുരുപുത്രിയെ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുതന്നു. യാതൊരാളിന്റെയും കൂടാതെ മകാളുണ്ടാകുന്നു.

ശരമിഷ്ട—എനിക്കു പുത്രനായ ഈ സമീപത്തെ കിട്ടിയതിനാൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.

രാജാവ്—എന്നാലെന്നിരിക്കെന്തെങ്കിലും ഏതു നന്മയുണ്ടാകുമല്ലോ?

ശ്രീകൃഷ്ണൻ—അങ്ങിനെതന്നെ.

(ഏല്പാലയം വാങ്ങി)

(കൈമാറ്റം കഴിഞ്ഞു)

—കേന്ദ്ര മന്ദിരം—

നവം ൧൯൨൪

—കേന്ദ്ര മന്ദിരം—

(അനന്തരം വൃദ്ധഭാര്യ കി പ്രാപ്തമാകുന്നു)

കണ്യകി—(കൈമാറ്റം കഴിഞ്ഞ്)

എത്ര മനോഹരമായവരാണ് അവരുടെയും

ശേഷം ചാക്കിയെന്നു

മോളന്റെ കണ്വരാനെക്കിട്ടു മൂവരെ അമ്മൻ

കൃത്യമെത്തിച്ചുപോന്നു.

കാതും കണ്വം നിന്നപ്പോൾ മുമ്പെ തിന്നൊരുപ-

കാക്കുന്നൊന്നി, ചിത്തേ

ചാത്തും നാസ്തിയാകീ മമ ദൂര കഠിനം

വെട്ടുപോയിട്ടു

(ആലോചന നടപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ദുർമകാണാമെന്നോ?

മുട്ടിടാത്ത ദ്രവരസന രുചിയെന്തീ.

കുട്ടിപ്പിറ്റുന്നിതെഴുത്തുതുളുലം

പട്ടിണിക്കുറിയായി വരാതെൻ

വീട്ടിലുള്ളവർ കഴിഞ്ഞുവരുന്നു.

൨.

യാനിത്തുറയിൽ പ്രവേശിക്കു മനിയായിട്ടല്ല, എങ്കിലും തീർപ്പു
 ദൃതനാശനിലുള്ള കേരളീയരിൽക്കും അവിടുത്തെ ആശ്രിതനാ
 യിതന്നെ എന്നു ഈ നമ്പൂതിരി വീടുകൾക്കുള്ളെന്നുവെന്നു
 ഉള്ളു. എന്നാലും ഈ നാമധികാരത്തിപ്പുറം കുന്നു ഇ
 ന്ന അസാധ്യമാണ്. മകൻ മകൾമാരും പതിനൊന്നു തി
 കച്ചുപാൻ രണ്ടുമാസമുളള അനുഭവം എങ്ങിനെയായി
 ലും കൂട്ടിക്കേകുന്നതെന്നു (അപ്പിത്താമരക്കൊണ്ടു മണമുന്ന
 തിനകേണു)

കേൾപ്പി പ്രവേശിക്കുന്നു,

സ്ത്രീ- വാഗ്ദാനം നൽകുന്നു.

കമ്മുകി- (സ്ത്രീക്കുട്ടിക്കുട്ടി) കുട്ടിക്കുട്ടിക്കുട്ടിയുടെ ദാ

സം സുതന്ത്രമാണ് അത്?

സ്ത്രീ- അതേ.

കമ്മുകി- എന്തിനെ കണ്ണിനും അടക്കണം കാഴ്ചയില്ലാതായി.

അതേയും കണ്ടാണിയില്ല. നീയില്ലാതെ എങ്ങനെ

അ കാണുന്നത്. ചൊല്ലാത്തതും മാറമില്ലാത്തതും

സുതന്ത്ര - അമ്മമാർ കൊലിക്കുകയും കിടന്നുവരുന്നു, അ.

അതെ നല്ലതാണോ?

കയ്യകി.—ഏതന്റെ ഇഷ്ടം? ഞാനെന്നാനും അറിഞ്ഞില്ല.
എനിക്കു ചെയ്യിക്കാൻ ഉം അങ്ങനെയു ഇല്ലാത്തതിനാലു
നാം ഏതെല്ലാമാണ്? ചന്ദ്രൻ.

സുമതി.—തന്മൂലംതന്നെ ഗുണമനുഷ്ഠൻ മഹർഷി മകളോടു ചു
ടി ഇന്നാൾ കൊമ്പകത്തു വന്നിരുന്നു.

കയ്യകി.—എന്നിട്ടേ?

സുമതി.—അവളും കുട്ടിയെത്തന്നെ വളരെ സ്നേഹത്തിൽ
നാലുദിവസം ഭരിച്ചു കർമ്മശിക്ഷയുണ്ടാക്കി.

കയ്യകി.—ആ ഏതന്റെ മകൾ വരിയ “നന്ദനാ മൈ
താ” എന്നു തൊൽകൊട്ടിപ്പൂണ് “നന്ദനാ മൈതാ” എന്നു
തൊൽകൊട്ടിപ്പൂണ് “നന്ദനാ മൈതാ” എന്നു തൊൽകൊട്ടിപ്പൂണ്

സുമതി.—(പ്രകടനം) “വിദ്യയുണ്ടാകുന്നു” എന്നാൽ മേലേ
പ്രകാരത്തിനനുസരിച്ചു
(കരയുന്നു)

കയ്യകി.—മകളേ! നീ എന്തിനു കരയുന്നു. മനസ്സാലോചന
കാഴ്ചപറയൂ.

സുമതി.—ഒരു നേരം ഞങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെത്തന്നെ കൂടി ചു
ട്ടയിൽ കളിക്കുമ്പോൾ വസ്ത്രമഴിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് പുഴ
യിൽനിന്നു കയറിയപ്പോൾ അറിയാതെ അവളുടെ പ
സ്ത്രം തന്നെത്തന്നെ ഉടുത്തുപോയി. അതുനിമിത്തം
അച്ഛന്റെ മുമ്പിൽ വളരെ വാക്കു മുണ്ടായി.

കയ്യകി.—അതിനു പാശ്ചാത്യർ വെളിച്ചിതന്നുവോ? അവൾ
തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ നിശ്ചയമില്ലാത്തതെല്ലാം തന്നെത്തന്നെ
അങ്ങനെയായിരുന്നു.

സുമതി—അവിടുന്ന് ആദ്യം വണക്കത്തോടു കൂടി തന്നെയാണോ അരുളിച്ചെയ്തത് “ഇപ്പോൾ ആ വസ്ത്രം തന്നെ ഉടുത്തുകൊള്ള. ഈ തൊഴിന് അവിടെ എത്തിയാൽ വിചാരിച്ചു വസ്ത്രം തന്നെക്കാം” എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവൾ “പ്രതിപുതിയായ ഞാൻ നികൃഷ്ടനായ പിതന്റെ വിഴുപ്പുവസ്ത്രം ഉടുക്കുമോ?” എന്നു മാത്രം ശബ്ദിച്ചു. അപ്പോൾ “ഞാൻ നീ പഠത്തരക്കാരെക്കുറേ കേൾക്കുമെങ്കിലും ഏതാൻ അപ്പുനറിഞ്ഞാൽ ദക്ഷിണിക്കും” എന്നാണു അവളാട്ടി പറഞ്ഞത്. അതുകേട്ട് അവൾ “അറിയും അറിയും. നിന്റെ അപ്പുന അതുകുറേ ചെയ്യുന്നു?”

“ജനതകിയെ വെല്ലാക്കൊണ്ടുവെക്കണം നിന്റെ ജനപ്രവാചകനെ. ഹാൻ വാഴ്ത്തേണ്ടതത്രെ. മാനവധർമ്മത്തോടും ഭൂതമായ് ജീവിക്കേണ്ടതും ഉന്നമന വിജയ വൃത്തമെല്ലാം ചെയ്യാൻ.”

എന്നുപറഞ്ഞു.

അടുക്കി—ശിവശിവ. ആ ദുഷ്ടത്തിന്റെ നാശം വഴുത്തില്ലേ? സുത—അപ്പോൾ കഠിനമായി ദുഷിച്ചപ്പോൾ തന്നെയാണത്രെ കുറേയേറെ വന്നു. “എടി തെമ്മാടി! നീയെന്താ? അപ്പുനക്കൂടി തിന്നിക്കൊണ്ടോ?”

“നിന്ദൻ മഴിഞ്ഞുനകൻ കവ താരനേറും വമ്പൻ വിവാദമിതിലില്ല സമ്മതിക്കും

എന്നാലുണ്ടാകാൻ ഭയമുണ്ട് പതിവായ് തന്നെ
മുണ്ടാകും തിന്നു മരിയും കഥ മറ്റേ മരണമോ?"

എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ അവളും മകൾമാരും അത്ഭുതമായി
ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“എന്താണെന്നാൽ ഒരു അപമാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ,
നിന്നതന്നെയവർ അങ്ങിയെ വല്ലതെന്നു,
എന്താണു മഹത്വമുണ്ടാവുന്നതെന്ന്? ദേവം
സന്തോഷപരമായി ശരണങ്ങളെ കാത്തുനിൽക്കും!”

എന്തിനു പറയുന്നു. അവളുടെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേട്ടു സഹി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന് ഇങ്ങിനെയാണ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്.

“ഇക്കാരണം മോക്ഷമണ്ഡലം പരിമേധമുണ്ടാകും-
വിദ്യ മുക്കുന്നതല്ല-
നന്ദിപ്രസാദത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കുണ്ടാകുന്നതിനെ മരിക്കുമ്പോൾ
അവർക്കുണ്ടാകും
ധിക്കാരം ചെയ്യുന്നതോ? ധർമ്മത്തിലധിയും
മരുണമുണ്ടാകും
വശമാണെന്നു വന്നാൽ വെറിയായതല്ല കേ-
ട്ടെത്രാശ്വം സഹിക്കും!”

“മോക്ഷമണ്ഡലം മുക്കുന്നതല്ല
മഹാമണ്ഡലത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതല്ല-
കേട്ടതു മരിക്കുന്നതിലധിയും
മോക്ഷമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കുണ്ടാകും.”

കയ്യകി—എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനെ ഇതാണ് അറിയിക്കേണ്ടത്?

സുരതി—അദ്ദേഹത്തിന് ഇവിടുത്തെ സ്ഥിതിയൊക്കെ ഏതെന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട് അന്വേഷിക്കേണ്ടത്.

കയ്യകി—ആ മനോഹരന മകൾ കണ്ണിലുണ്ണിയാണ്. ഇനിയും ഏതെല്ലാമാണോ അവളുടെ അലക്ഷണങ്ങൾ? നീ ചിരന്ന ഇങ്ങോട്ടുവന്നത് എന്താണ്?

സുരതി—ദേവതാനിയുടെ മൂല പാപ്പാൻ ആശ്രമത്തിങ്കലേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്നതിനോടുകൂടെ ഞങ്ങൾ ആയിരം പേരും പോവുകയാണ്. അതിന് അമ്മാനോടു യാത്രപറവാൻ ചേർന്നി ഇവിടെവന്നു.

കയ്യകി—നന്നായി വരുട്ടു. അപ്പോഴായിട്ടുള്ള നല്ലവണ്ണം നോക്കണം.

സുരതി—നല്ലതു മറ്റാൻ നിങ്ങളുടെ ചിരന്നത്തോഴം അന്വേഷിക്കണം.

കയ്യകി—കേളി! വ്യവസ്ഥിക്കേണ്ട; എല്ലാം നന്നായിവരും.

സുരതി—എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ.

കയ്യകി—അങ്ങിനെ അന്നത്തോറും തിരുമൻപാലക ഭരണപോകട്ടെ. ഇപ്പോഴേങ്കിലും ഈ വിവരം അറിയാതിരുന്നവനെല്ലാം.

(അമ്മയും പേരിയി)

(വൃദ്ധാഗ്രംകഴിഞ്ഞു)

(അനന്തരം വൃദ്ധനാകലനായ യാതിരിയായ പ്രവേശിക്കുന്നു)

മാധവ്—(ആലോചന നടിച്ചുകൊണ്ട്)

കൊലാളിത്തയെ തിപ്പുപ്പട്ടംകൊണ്ടുവെച്ചു
 സാമാന്യരെയിടുന്നതുമായ്തു ജയിച്ചുനടപ്പാക്കി,
 നാമാദിയാമരിയൊരിക്കലെന്നതിട്ടുകൂലം
 നാമാവശംജനീകയാതിവരാതെത്തു. വൃ

കേരളത്തെനാണുനാരിയിൽ പ്രണയമുണ്ടവിച്ചിരിപ്പും
 മഹത്തു ധിഷ്ഠിതം മനസ്സുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ
 കേരളത്തിലുമുൾപ്രിയം നമുദരിക്കുകിൽ ദൂതന്മാർ
 വരുത്തിട്ടുമാരികൾ പലതിന് നിർദ്ദയൻ നിശ്ചയം.

കണ്ഠാ! ഏതൊരു മനസ്സിനെ വശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആ വൃദ്ധ
 വൃദ്ധനെയുടെ കഥ ഇപ്പോൾ ഏതൊരൊക്കൾ ആ ദൂത
 ഗായകർക്കുവേണ്ടിയെ കിണറ്റിൽനിന്നു കയറിയതാണ്
 ഏതൊരു ആവിരോധം. താഴെപ്പടിയിൽ ഇതുവക വിചാരങ്ങൾ
 കേൾക്കും സംഗതിയുണ്ടാകിയെന്നിട്ടു. കേൾക്കുക ഏതെന്നി
 രകുട്ടിട്ടു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടി ഏതൊരൊക്കൾ പ്രവർത്തിച്ചു? എ
 തൊരു പ്രാണപ്രിയയെ ശപിച്ചു കയ്യടക്കിയിരിക്കുമോ! വി
 വരങ്ങളറിയാൻ പ്രിയപയസ്വനായ ഗോമുഖനെ അയച്ചി
 തന്നു. ആയാളും വന്നുകാണുന്നില്ലല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഇനി
 തെന്തൊരു വേദമെന്ത്?

(തന്നത്തരം ഗോമുഖനെന്ന വിദ്വേഷകൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)
 വിദ്വേഷകൻ—തോഴിക്കു മംഗളം ജയിക്കട്ടെ.
 താജീവ്—അതാഗലം കേൾച്ചിട്ടില്ലല്ലോ? പേരായിട്ടുള്ള വ
 തനാഥനായാ ഏതൊരുതൊക്കെ? ഇരിക്കട്ടെ.

വിദ്യാലയം: (ഇരുനീട്ട്, കോഴിക്കടം ചുമ്പുവഴി ഗോവ
ഇലയ നിലയിൽ കുന്നായം)

രാജാവ്—(യജുർവേദത്തിൽ) ആചാര്യൻ എന്ന അർത്ഥം. അതിൽനിന്നു ലഭിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന്

വിദ്യാർത്ഥികൾ—രാജ്യം മുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു സാധനം സർവ്വസംഗതമായി ഉപയോഗിക്കാൻ.

காஜாப்—ஐயுள்ளவையெழு கடித்துக்கி, கான் பிடித்து விடுவா
னா? ஐயுறில், வரப்பிடிக்காமல் பானைவா?

വിദ്യാലയങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ അടയ്ക്കാൻ അർത്ഥശാസ്ത്രപരമായി പരിഹാരം കാണാൻ സർക്കാർ ശ്രമിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

രാജാവ് — ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?
 അനുകമ്പിച്ചുപറഞ്ഞാൽ മതിയാകാൻ
 മനസ്സാൽ വസ്തുവിനെത്തന്നെ
 അറിയുക വസ്തു നഷ്ടിച്ചുപോകിലാ
 തന്നിട്ടു മേലാൽ സുഖമേതുകാലാ.

വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യവും കുടുംബശ്രീയും കിണറുകളുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനും വിദ്യാഭ്യാസവും ആരോഗ്യവും ഉറപ്പാക്കാനും വേണ്ടതായ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കാമറാഡ്—ഞാനാമിതരും നമുക്കു പലപ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ കാട്ടിത്തന്നിട്ടുള്ളവയെല്ലാം നമുക്കു നിലനില്ക്കില്ല. സ്റ്റേറ്റിംഗ് വല്ലവിഷയംകൊണ്ടും മറ്റും ആരോടൊന്നും സംസാരിച്ചാണ് തിരുത്തലുണ്ടാകുന്നത്. പക്ഷെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്

ഇരിക്കുന്നതു ഗർഭമല്ലല്ലോ. കിണാറിൽ വീണ സംഗതിയും ഭാരം ആവർ പരഞ്ഞുകൂട്ടപ്പോൾ കരുന്ന ഇതു തകരാറായെന്നു തോന്നി. ഏന്നല്ല; ആവർത്തപ്പെടാൻതന്നെ ഏകദൈവത്തെ വർണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചുവെങ്കിലും ഭക്തിവിധം പാഞ്ഞയച്ചു. ഇനിയും ഏതെല്ലാമാണ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാവോ?

വിദ്വേഷകൻ—ഞാൻ കരുപാതം പറയാം.

രാജാവ്—രേദിക്കുമെട്ടു.

വിദ്വേഷകൻ—തോഴൽ ആ പ്രതിപുത്രിയുടെ സ്നേഹിതനായി തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്നുശ്ശതം ആവശ്യപ്പെട്ടു പാഞ്ഞുപോകുകയെന്നു. എന്നാലൊരുപക്ഷം സമ്മതിക്കുമായിരിക്കണം. മാനിതായാലും തന്റെതായിവന്നതന്നെ വിരോധമുണ്ടാവുമോ?

രാജാവ്—ആവശ്യമെങ്കിൽ അതാവശ്യമെന്നു ഇരിക്കണമെന്ന് ഏതോട് ആ ചെറുകുപ്പുകിടന്നിരിക്കിലോ? പിരിഞ്ഞുപോയതെ മോചനവും ഭാരം മോശമാൽ അവളിനും ഉണ്ടെന്നുവരില്ല.

വിദ്വേഷകൻ—എന്നാൽ പിന്നെ മൃഗസമീകരണമില്ല. രാജപുത്രിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കാൾ പ്രതിപുത്രിയെയാതെ കൂടും ഇല്ല.

രാജാവ്—അങ്ങിനെ ഞാൻ വിചരിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,

വാരാഗീഭണികളിൽ വന്നിണങ്ങിപ്പോയോ
സാരാസ്ത്രം ഗുണഗണമോക്കിടമത്രയുണ്ടോ,
നരമാർദ്ദം സുഹൃത മാത്രമോക്കുവെന്നാൽ
പീമാന്മാരതു ബലമായ് ഗണിക്കയില്ല.

൧൧

വിദ്യാകൻ—ആ വിഷയത്തിൽ ഞാനൊരു ഗുണംകൂടി ക
ണ്ടിട്ടുണ്ട്.

രാജാവ്—അതുകൊണ്ടാണിത്?

വിദ്യാകൻ—തോൽവ് മുഖം പുറം ?

രാജാവ്—അതിനെന്താണിത്?

വിദ്യാകൻ—

അഭിമുഖമായിട്ടുപിടിച്ചും കണ്ടു വന്നിണവേണി
ബലിയിട്ടയാൽ കടം നീണ്ടൊക്കെ മോശംകണക്കം
ഇതേയിൽ സുപകരമിടകൾക്കും മാത്രമിട്ടു—
മുഴുത്തുനിന്നുതന്നെമുഴുത്തുതന്നെകൂട്ടിയും.

൧൨

രാജാവ്—തന്നിട്ടെല്ലാവിധം നേതൃപോക്കും ഉള്ളു.

കണ്യക—(പ്രവേശിച്ചു) മഹാരാജാവു ജയിച്ചുവെന്നും. ഈ
ക്രമേതരയിരുടെ ശേഷമൊക്കെ രണ്ടു പ്രധികൾ വന്നി
ട്ടുണ്ട്.

രാജാവ്—കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക

കണ്യക—കല്പനാപാത്രം (പോയി)

വിദ്യാകൻ—കാഴ്ചം പുറത്തോ?

രാജാവ്—എന്തൊക്കെയാണൊക്കെ വേണ്ടവതെന്നത്.

(പ്രതികരണമുള്ള കണ്ണുകൾ പ്രവേശിക്കുന്നു)

(രാജാവും വിദ്വാൻമാരും എഴുന്നീൽക്കുന്നു)

രാജാവിന്—

മഹാപാപം ചെയ്ത പിതാവായതുകൊണ്ടാണ് ചിലപ്പോൾ
പലതരം പാപം ചെയ്തതും നൽകാൻ കഴിയാതെ പോയതും

ചിലപ്പോൾ സമീപത്തും ദൂരത്തായും കഷ്ടതയോടെ

നിലനിൽക്കേണ്ടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. ൧൩

രാജാവിന്—

അതായത് മഹാപാപം ചെയ്തതും, സ-

മാനവമനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും ൧൪

രാജാവിന്—അപമാനം ചെയ്തതും

പ്രതികരണം ചെയ്തതും കല്പനയോടുകൂടി

രാജാവിന്—അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം

ചെയ്തതും

രാജാവിന്—അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

രാജാവിന്—അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

രാജാവിന്—അതായത് മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

“ഇതിനാലാണ് അതായത് മനുഷ്യന്റെ

നീതിയോടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും

മനുഷ്യന്റെ മഹാപാപം ചെയ്തതും ൧൫

കൂപത്തിലുള്ളിഖമാനസ താഴ്ന്നുവെട്ടി
 കൊപമൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താപത്തിലൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താപത്തു തീതതീതം നീ പൊന്നെടുത്തുനാൻ” ൧൭

ജാമുൻ—ഇങ്ങിനെ കൂടി കല്പിക്കണം.

“താഴ്ന്നുവെട്ടി താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നുവെട്ടി താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നുവെട്ടി താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നുവെട്ടി താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു” ൧൮

ജാമുൻ—ഇതു താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു” ൧൯

ജാമുൻ—(പിശ്ചിത്തം) താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു” ൨൦

ജാമുൻ—(സപകാശം) താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു” ൨൧

ജാമുൻ—(പ്രിയം) താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു;
 താഴ്ന്നൊന്നൊന്നെന്താ കേൾക്കട്ടെ നീ തമ്മിയിട്ടു” ൨൨

ററമുഖ്. അന്നിനാൽ നാലു ആശ്രമത്തിങ്കലക്കു
വിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.

പ്രതികരി—എന്നാൽ ഇതു തന്നെ ഏങ്ങിലിടെ ചെയ്ത് അ
റിയിക്കാം. ഇപ്പോൾ പോകട്ടെ.

രാജാവ്—(അടുത്തുകൊണ്ട്) അങ്ങനെയൊക്കെ
(രണ്ടാളും പോയി)

രാജാവ്—എന്തൊ കഴുത്തു ഞാൻ തന്നെ കഴുകി.

വിദ്വാകൻ—ഇതിൽനിന്നു കോഴക്കെട്ടിനെയാണു് ഒഴിയു
ന്നതു്? പാണിഗ്രഹണം മുൻപുതന്നെ കഴിച്ചുവെച്ചി
ട്ടുണ്ടല്ലോ.

രാജാവ്—അതെന്നോ സാരമില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോഴുള്ളതൊ
ന്നും തുടരാമായിട്ടില്ലല്ലോ. എന്താണിനി വേണ്ടതു്?
ഇക്കുന്നമേസാദ്ധ്യം തന്നെയാണു്.

വിദ്വാകൻ—എന്നാൽ ആ താളിക്കാമൻ പക്ഷത്തും ദുർഗ്ഗ
അടുത്താക്കിയവക്കും അതിനാൽ ഈ വിവാഹം ന
ടത്തുകതന്നെ. പിന്നെ മരണകുടുംബം നിവൃത്തി
യാക്കണം.

രാജാവ്—എന്തൊ ആ വക ഭാരമൊക്കെ അന്താ മക
ക്കുലാണു് എന്നതായിട്ടും എനിക്കിതിന്നു മനസ്സു വ
രുന്നില്ല.

(അങ്ങനെയിൽ-വൈകാലികൻ)

എന്നും മാനമുപാശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവന്നാൽ ബലാഖസ്യമി-
കുന്നമേസാദ്ധ്യമീഡി നിത്യമുദയം വേടി ജലമിടയും വിഭോ!

ഒന്നും തൃപ്തപ്പെടുകയില്ലിവന്നപ്പോൾ സന്തോഷമുണ്ടെന്നായി
വന്നും വന്നു കളഞ്ഞുപോയിത്തീർന്നു നാളെക്കളയും
(ഒന്നാമൻ)

ഒന്നാമൻ ഇതിനി വന്നു വളർന്ന കാൾ-

മിന്നാകെ വിട്ടു വെട്ടിക്കൊല്ല വിളമ്പിയാലും

ഇന്നാകെ വന്ന നോക്കുകയില്ല പാതി-

പൊന്നാൽ പ്രസാദിയുതന്നുതന്നുപോയത്രം. ൨൦

രാജാവ്—(കേട്ടിട്ട്) ഇതെന്താ അവസ്ഥയെല്ലാറ്റി പാ
ഞ്ഞതായാരിക്കാ? ഞാനിങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കി
ല്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ആദ്യമായെന്നുതന്നെ രിതിപോലും
മാനുകമുതയില്ല.

വിദ്വേഷകൻ—സാക്ഷിപ്പെട്ടു കല്പനയ്ക്കുതീരേണ്ടി ഉദ്ദിഷ്ട
പരവെച്ചു. ഞാൻ പോകട്ടെ.

രാജാവ്—തന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(എല്ലാവരും പോയി)

(ഒന്നാമനും കഴിഞ്ഞു)

— മൃതനാകുന്നു —

(മൂന്നാമനും)

— മൃതനാകുന്നു —

(അനന്തരം ചേരി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ചേരി—വലിയതമ്പുരാട്ടി എങ്ങനാ? ഇങ്ങിനെ കളിച്ചിട്ടുണ്ടു!

“എടി! ചതുരികേ! നീ പോയി യയാനിക്കാണവന്റെ

[illegible]

ஆய்வு-சமீபத்தில் கருத்துக்கள்

അടവു പിടുത്തങ്ങൾ

നാമം: അനൂപ്. ജന്മനാമം: നാമം: അനൂപ്.

പദവികൾ

ചെറു തൊഴിലുടമകൾക്കും ചെറിയ

சமீபத்தில் பிப்ரவரி 1980 இல்

കേരള മുന്തിയവർണ്ണകീടനശ്ച ന.ശ്ര

പി. പ്രിയൻ മഹാസമരം:

(പ്രിയഭോവപ്രവരമിത്യചതുരികമയശഃഭിട്ട്)

കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കെടുന്നു)

ചതുരിക—മകളേ! കലയരുത്. നന്നായുള്ള ഈ നിലയിൽ കലയരുത് ഈശ്വരനാശ്വസ്തി ആവിട്ടു വിചാരിച്ചാൽ ഇരിക്കുന്നത് ഭോധനവുമാവാം. ഇങ്ങനെ അനുചിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു കിട്ടിയ പാപങ്ങളൊന്നും നന്നായി ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിന്റെ വ്യസനം കെട്ടിട്ട് എന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ ഭേദം കൈമാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി കേൾവാൻ വേണ്ടി വരികവുമാട്ടി കല്പിച്ചിട്ടാണ് അൻപതുപാപങ്ങൾ. അവയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ കലയരുത്. ഈ വിചാരമെങ്കിലും വളരെ കഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. മനോരമ കല്പിക്കുവുമാട്ടി മുൻ വേണ്ടുന്ന അനുഗ്രഹമുണ്ടാകണമെന്നു ചോദിക്കുന്നതിനാലാകട്ടെ ഹിമകുമാരിയിൽ ദേവം അപ്പൂർണ്ണമായിരിക്കട്ടെ.

പ്രിയഭോവ—അദ്വൈതത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കലയരുത്തിട്ടുണ്ട്.

ചേരിക്കകത്തു പുറത്തു വിട്ടുനില്ക്കുന്നു മന്ത്രാമയമുള്ള ചതുരിക—ഈ സ്ഥിതിയെല്ലാം ആ അസത്ത് ദേവമാത്മാവിനാൽ എങ്ങിനെ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു?

പ്രിയഭോവ—തന്മയന്റെ നമ്മുടെ വലിയ ബുദ്ധിമാനമായ ഗോമൂഢനെന്ന ആ ബ്രാഹ്മണന്റെ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കൂ. അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു ഉള്ളൂ.

ചതുരിക—എത്ര പ്രസവിച്ചു?

പ്രിയമേഖ—ത്രൈമുക്തി കണ്ടപ്പോഴെങ്കിലും മൂന്നു പുത്രന്മാരെ മാത്രം.

ചതുരിക—എന്താണ് പേര്? എല്ലാവരും നിദ്രക്കുറവല്ലേ?

പ്രിയമേഖ—നരപാതനോ? അവരിൽവെച്ച്,

ചാതവാരമാറ്റിപ്പോകുകയുണ്ടു്

പുരുഷവന്മാർ നിരന്തരമുള്ളവൻ

പാത മൂന്നുമാത്രമായി കീഴിൽവെ-

ട്ടേറ്റു കണ്ടുപോന്നു കിടന്നവൻ.

എന്നതെന്നതല്ല,

“പോകാതിരുന്നാകൂതി പുരുഷൻ-

മോഹാവസ്ഥ കെട്ടി തരസ്സിനോടെ

പാകാതിരുന്നപ്പോഴെങ്കിലും വിളങ്ങുന്നൊ-

ന്നൊക്കെയും വെട്ടി കെട്ടിത്തന്നു ”

൩

അത്രയുമല്ല,

“വാക്കിലുണ്ടു വാചസ്പത്യം വെളിച്ചം,

നോക്കിലുണ്ടു ഘനമായ ഗോരവം,

തോക്കിലുണ്ടു വെളിച്ചം വെളിച്ചം

നോക്കിത്തോക്കിയടക്കം വാണിഭാം.

൪

മേൽകൂറായിൽ വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം,

മേൽകൂറായിൽ വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം

മേൽകൂറായിൽ വെളിച്ചം വെളിച്ചം.

ചതുരിക—പ്രായമേ.

പ്രിയമേഖ—കമ്പതും, ഏഴും, നാലും

ചതുരിക—മറ്റൊരു മൂലവിഷ് എത്ര കുട്ടികളുണ്ട്?

പ്രിയമേഖ—രണ്ട്.

ചതുരിക—ഏതെങ്കിലൊന്നാക്കണമെന്നു പ്രായമേറുക?

പ്രിയമേഖ—ഒന്നരമാസംകൊണ്ടു മറ്റൊരു മൂത്തകുട്ടി
കൾ ഏറും

ചതുരിക—തമ്പുരാട്ടിയെ അവൾ വല്ലാതെ വധശ്ശിപ്പണത്താൽ
യിരിച്ചെടുത്തു?

പ്രിയമേഖ—ആ കഥ വിചാരിച്ചപ്പോൾ വെട്ടു എത്രകുറി
നശാസനകളാണ് ആ മഹാപാപി ചെയ്യുന്നത്?
വിളപണിക്കരുളപ്പാൽ തെങ്ങോലോരയിൽ ചെയ്ത
നിഴുകിപ്പുറമാതാമഹം തൂപ്പിയിട്ടായവരേക്കാൾ
ഉദയവേ വിഴുത്തിട്ടുള്ളതെന്നും തനച്ചി-
ട്ടിട്ടുവെക്കുകയാണിട്ടു ശമിപ്പു തന്നെ.

ചതുരിക—അവ്വ! അവ്വ! കേട്ടതുമതി ഇനി മനോവിജ്ഞാ
നത്തിലൂടെ അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏതെല്ലാമൊന്നാ
കൊണ്ട്?

പ്രിയമേഖ—അതു മാത്രമെന്നുവെങ്കിൽ ആട്ടാഹാമേ
നും തെങ്ങോലോരയിൽ വന്നു കണ്ടുണ്ടാമ്.

ചതുരിക—വൃന്ദനമകളെങ്കിലും എന്തെന്നാൽ,
ധർമ്മത്തോടു വ്യതിചലിച്ചവൻ പെരുമതു
കണ്ടാൽ മകളെത്തന്നെ കഴിക്കാമെന്നു

ചമിഷുമാരിലകിമാന്യത ചേർന്നിരിക്കും

ശരീരിയുടേ വിഠയാഴ്ചയ്ക്കു സുഖമായുരിക്കും.

൩൩

പ്രിയമലയം—ഇങ്ങിനെ സമാധാനപ്പെട്ടുകയറ്റല്ല നിവൃത്തി
യുണ്ടു്.

ചതുരിക—നീ എന്തെങ്കോണം പറഞ്ഞുട്ടുത്?

പ്രിയമലയം—ഈ ബ്രാഹ്മണനങ്ങളെ ചിലതാലോചി-
പ്പാൻ. ഇനി ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല. നമുക്കു കന്യാരാ-
ട്ടിയെ കെട്ടുകയാണാം. ഇപ്പോൾ അവിടുന്ന് പ്രവൃ-
ത്തിയ്ക്കു് എഴുന്നള്ളിയ സമയമാണു്. അധികം കൈ-
യൊന്നെ മടക്കിത്തള്ളും. അതു വരെ വാസസമയത്തു
പോയി വിശ്രമിക്കാം.

ചതുരിക—അങ്ങനെ തന്നെ.

(മണലും പൊയി)

(പൂച്ച ഗോ കഴിക്കുന്നു)

(അനന്തരം രാജാവും ദേവതാനിയും ശരീരിയുടേ

വഴിയുടേന്നു പ്രാവശ്യം)

ദേവതാനി—

എന്നു വൃദ്ധവിരോധവും പഴക്കവും

കൊള്ളാത്ത പോരായ്മയും

മാനം മാനസത്തിലെന്നതു മഹാ-

ഭാഷണവും മട്ടുതാൻ,

നിന്നു വെളിച്ചമെന്നാലുൻ മനസി വ
 ഒന്നന്നും പരിച്ഛിന്ദയമായ്
 കേരന്നു രണ്ടാക ക്കാലമിളവെടയ
 കണ്ടതിക്കുളിച്ചീട്ടുമാ.

൪

രാജാവ്—(വിചാരം, പന്നീക്കണ്ണാമിട്ടുകൂടി ഈ ഭഗവതാർച്ചന
 യുടെ വാക്ക് ഇതിവിധമെന്ന ചിരിക്കുന്നവനല്ലേ.
 ശബ്ദം—ഇതിവിധ മിതമനസ്സിൽ തോന്നുന്നതു സർവ്വ
 മാണ.

എന്നും തൃപ്തനായിത്തീർന്നു സമീപം വാഴും പരമാനന്ദം
 ഒന്നെന്നുപ്രമാണകവ വേദശാസ്ത്രം കൃഷ്ണകൃഷ്ണ
 അന്നന്നാമതാമിതിയാചിയി ചിത്തന്നാഹ്വാനകാലാസ്ഥയായ
 തിന്നും ഒന്നും വെളിച്ചംകണ്ടിവിധമിതാമിതിയാമെന്ന ന്ന
 രാജാവ്—(വിചാരം) ഇതുമാണുൻ സംഗതിയാമല്ലോ.

കേരളത്തിലിരിക്കുമെന്നു മാണിയാമു,
 പ്രേമപ്രകാശനിധി മേൽപ്രിയ ദാസിയാമു,
 ഈ മട്ടിനൊന്നുതിരുമാതിരി കണ്ടിരിക്കും.
 നീ കണ്ടതിൽക്കേൾക്കോനി വെളിച്ചമല്ലോ.

൩

ദേവതാനി—മോട്ട! അന്നു കണ്ടതിലിത്താനിയാ മിട്ടു
 പ്പോൾ നിന്നൊ ഈ വിവരം എ പിടകൊള്ളുന്നു?
 വിട്ടുകൊൾ—അന്ന് അച്ഛന്റെകൂടെ മ. ഇവിടെ ദേവതാനി
 മിട്ടു സുഖമായി ലാത്തുന്ന കാലമല്ലേ അതിനാൽ മ
 െ വർദ്ധിച്ചായിരിക്കും.

ദേവതാനി—(കോപത്തോടുകൂടി) എന്തൊരു ഇടപ്പുറത്തെ
 നിഖലകളെകൊണ്ടും ഇവർക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? അ
 ത്തിന്റെ ഫലം ഇതാണ് (കുഴപ്പത്തിൽ പിടിച്ചു ക
 ഉറന്നു.)

(ശമ്മിയെ എഴുന്നീറ്റു കൊണ്ടുവരികയും
 പിന്നേയും വിട്ടുറങ്ങുന്നു)

താലാപ്—(വിട്ടുയരുന്നോടുകൂടി സ്വകാര്യം) ഇതിന്റെശേഷം
 ഞാൻ പ്രവൃത്തിക്കുമ്പോൾ.

വിട്ടുയരുക—(സ്വകാര്യം) വളരെ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പ
 റത്തം.

താലാപ്—(സ്വകാര്യം) ഇങ്ങിനെ എത്രകാലം നയിച്ചി
 രിപ്പോഴും.

വിട്ടുയരുക—(സ്വകാര്യം) ആ മറുപടിയെപ്പറ്റി ഞാൻ അ
 റിയമല്ല.

ദേവതാനി—ശമ്മിയെ എന്തൊരു കാര്യമുണ്ട്.

(ശമ്മിയെ നഖയും കൈകളും നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നു)

വിട്ടുയരുക—ഇപ്പോൾ അല്പം കൂടെ കാഴ്ചക്കു പിടിച്ചു
 കളിപ്പോൾ വേഗം അല്പം മാറട്ടെ.

ദേവതാനി—അതിനാണല്ലോ വേഗം? അതിലൂടെ സേവ
 കാരനാണ് എന്നോട് വെളിച്ചപ്പെടുത്തി മേലാൽ വളരെ
 സംസാരിച്ചാൽ ശേഷമുണ്ട് പ്രാമുഖ്യത്തോടെ
 പഠനത്തോടുകൂടി വിചാരിക്കുമ്പോൾ.

വിട്ടുയരുക—ഇങ്ങിനെ കല്പനമാകരുത്. ഞാനായിട്ട്

ജ സേവയുമില്ല.

ദേവതാനി—ആരാ യും സേവയില്ലാതെ ഇവർ മണ്ണു മൂന്നു
ചെറുകെട്ടുകളിൽ

വിട്ടുകൊണ്ട്—അത് എന്റെ സ്നേഹിതനായ മരുമാണെ
ന്നു കാണുമല്ലോ ഒരു ദിവസം ഉണർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ദേവതാനി—താൻതന്നെയാണ് ഇവർക്കു ചോദിച്ചത്. ഈ
കോലത്തും പരിമിതം ഇവർക്കു നല്ല യോജിച്ചാണ്.

വിട്ടുകൊണ്ട്—അവർ ഇത്ര ബീഭത്സനാണെന്നോ ഇവിടുത്തെ
മനസ്സുവാക്കിയത്?

ദേവതാനി—അതല്ല, കാര്യം പറയുന്നതാണ്. ഇവർക്കു ചെ
ക്കുമാറാലോ പാലം അങ്ങനെയോ? ശേഷം! നിന്റെ ചെ
ക്കുമാർക്കു ദ്വാപരം എത്രയായി?

ശേഷം—നല്ല വിവരമില്ല. കേവലമായവന്നു നമുക്കാണ്.

ദേവതാനി—ഓ. ഇവർക്കു ചെക്കുമാർക്കു പ്രസംഗം വന്നു
മല്ലാതെ എന്റെ ഉണ്ണിക്കാലു ചോർത്തു. എനിക്കു
കുറച്ചുപുത്രനും അവരെ മരണാനന്തരത്തിലും ഇതി
ക്കാൽ വയ്ക്കും. ശേഷം! ഉണ്ണിക്കാലു ഇങ്ങനെയൊക്കെ
ആവാം.

ശേഷം—കുലനപോലെ (പോയി)

മാമാം—ഇത്രകാലം ചെന്ന് ടും കേവലം അന്നെത്തന്നെ സംഗ്ര
ഹിക്കും. ഇവർക്കു ശരിക്കും ചാല്ലാ. ഇതിനെത്താ
യായ്, കറുത്തപ്പോലെയെന്നു ദൃഷ്ടിയിൽ വന്നുവെങ്കിലും.

ദേവതാനി—കുതി കേവലം അത് പലപ്പോഴും ഇവർക്കു ചെ

ശാലാഭാഷണം ഇവർക്കുണ്ടെന്നതിൽ പൂർണ്ണമായും
വശീകരിക്കാൻ സാധ്യമാകുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ
എന്റെ നിശ്ചിതമായ കാര്യങ്ങൾക്കോട് പത്രാസ്സം
കൈകൾ ചുരുക്കിയത്

രാജാവ്—അങ്ങനെയൊക്കെയാണോ മനസ്സിലാക്കിയത്?

ദേവതാനി—ആദ്യം പത്രം ഇവയിൽ അനുകരണ
മെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

രാജാവ്—അതു വെറുതെ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതാണ്.
അങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിൽ അതാണ്. മനസ്സിൽ ദാസിയെ
അതിൽ പിന്നെ സംശയമില്ലെന്നുവരികയാണോ?

വിദ്വേഷം—അതാണ് ഈ പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്ന്.

അതെ അതാണ് വെറുതെ പറയുക
പിന്നെയാണോ ദാസിയെ അനുകരണം?
കുടിയെടുക്കൽ കാര്യം നന്നായിട്ട് താ-
നതിച്ചിട്ട് ചുരുക്കിയതാണോ?

൧൦

(അങ്ങനെയൊക്കെ)

അതും അതും ഈ ചിന്തയോട്

ദേവതാനി—ഉണ്ണികൾ ചെന്നുവെക്കും.

(ശേഷം തുടങ്ങിയവയെ എടുത്തും തുടങ്ങിയവ
കൈകൾ പിരിച്ചും പ്രാപിക്കുന്നു)

ദേവതാനി—(തന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ണി) അതാണ് നമ്മുടെ
തദ്ദേശം—എതിർക്കപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത

ദേവതാനി—(തുവശ്ശവ നോക്കി) ഉണ്ണി അച്ഛനെക്കണ്ടാൽ
നമസ്സരിക്കുന്നു.

തുവശ്ശ—ഞാൻ ഇന്ന് അമ്പലത്തിൽകൊണ്ടു നമസ്സരിച്ചു.
ഇപ്പോൾ പരന്നുവെള്ളം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു നമസ്സരിക്കില്ല.

ദേവതാനി—അച്ഛനും ഇപ്പോൾ പരന്നു വെള്ളം.

തുവശ്ശ—എന്നാൽ അച്ഛനെക്കണ്ടാൽ മഹാ, നന്നായി? ഇപ്പോൾ
കുറുപ്പുവെള്ളം.

ദേവതാനി—നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കരുതിച്ചാൽ മിന്നത്തുടങ്ങി
അതുകൊണ്ടു് ഈ ബ്രാഹ്മണൻ നാട്ടിലെത്തിക്കട്ടെ
കരുതും.

വില്ലാസൻ—(വിചാരിച്ചു) ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു
ദേവതാനി. ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്ന മൃണാലിനിയും മറ്റും
കൂടെയുണ്ടാകട്ടെ.

(ദേവതാനി പണി പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ മൃണാലിനിയും)

രാജാവ്—ശ്രീരാമമുഖംകൊണ്ട് (അനുഗ്രഹിക്കുന്നു)

(വിചാരിച്ചു) ഇവരെക്കൊണ്ട് മരിക്കേണ്ടുന്നതാണെന്നിപ്പോൾ
മരണ ഉണ്ണിക്കുറുപ്പുവെള്ളംകൊണ്ടുവെച്ചു.

ദേവതാനി—

എന്തും പ്രണയമെടുത്താകട്ടെ.

പുഴയെക്കുറിച്ച് അതിശയം.

പിന്നെയും മറ്റും കേൾക്കട്ടെ.

അതു വാട്ടവെക്കുന്നതു കാരണം.

ശബര

രാജാവ്—(വിചാരിച്ചു) പ്രണയമെടുത്താകട്ടെ കൂടെ

പൊളുന്നിത്തൻ മനമിതിന്റെ കഴുത്തുവെട്ടി
കൊളുന്നതിന്നുതക്ക താമരയെടുത്തു.

൧൩

കഴുത്തു പുളി കോപമുണ്ടു വ്യാ-
കുപ്പുവെട്ടുതക്കതക്കതാണു ഞാൻ
പഴുതയില്ല നിതിക്കിനെ നിത്യവും-
തൊട്ടുവെട്ടിക്കൊന്നതാണു വെളിച്ചപ്പഴം.

൧൪

ഇപ്പോഴും തുടക്കമുണ്ടു, (പ്രകാശം) തൊന്നാണു ഉണ്ടാ
യി; പൊത്തുതല്ല; നന്നു വിചാരിച്ചു വെളിച്ചമുണ്ടു.
ദേവതാനി—എന്താണു? ഉണ്ണുകയോ? നീക്കുമാണു? അ
വരാനുണ്ടു മിന്നുന്നല്ല.

വിട്ടുകൊൻ—വല്ല താഴെകാണാത്തതാണു ഉണ്ടായിരിക്കു-
ന്നിരിക്കുമെന്നും സത്യമുണ്ടു കഥകളാൽ ചിന്ന
അഴുക്കു വെളിച്ചമുണ്ടു തൊന്നിരിക്കു.

താമര—നീക്കമുണ്ടു?

ഇതു കൊല്ലത്തുതന്നു വല്ലാത. ന-
ല്ലതു നാക്കുതിയകാലമുണ്ടു.
താമരയെടുത്തു വെളിച്ചമുണ്ടു
വെളിച്ചമുണ്ടു താമരയെടുത്തു.

൧൫

ദേവതാനി—താമരയെ! നിന്നു കൊണ്ടുണ്ടു ഇരിക്കുന്ന
എടുത്തു ചാലിച്ചു നാക്കുതിയകാലമുണ്ടു.

താമര—താമരയെ താമര വെളിച്ചമുണ്ടു താമര
യെ താമര കൊണ്ടുണ്ടു.

ദേവനാഥി—അവരുടെ അച്ഛൻ നല്ല മനുഷ്യൻതന്നെ.

അന്നേൻ കണ്ടുവരുമെന്നുള്ളതല്ല—

തന്നെത്തന്നെ കഥ നന്നു വരുത്തു കാകൻ

ഇന്നാളെത്തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു ദേവദീ-

ശന്നാകിയെന്നുമാറ്റാ പാവാനു മന്ത്രങ്ങളും. ൧൩

കാളാച്—(വിചാരം) സരീരിയോമണിയെ ഇങ്ങിനെ ഭൂമി
കണ്ടുവെല്ലാ.

ദേവനാഥി—ശരീരം! ചെക്കന്മാരെ മരുമിടവും ഏനിക്കു
കാട്ടിത്തരാഞ്ഞെന്നോ?

ഗോമി—തിരുമനസ്സിപ്പേരെ കാണാനും മാറും കൊല്ലുത
ൽ, ഒരുക്കും വിശ്രവമാണെന്ന്.

ദേവനാഥി—എങ്കിലും പറയുക. വലിയ ചെക്കന്റെ സ
മ്പ്രദായമെന്താണ്?

ഗോമി—(വിചാരം) ഏതാണ് ഗോമി? ഇങ്ങിനെ ചെക്ക
രുടെ (പ്രകാരം)

മുത്ത കുട്ടി മുഴുവൻ കറത്തവൻ

ചീത്തയാണു മുഖമെന്ന വാസ്തവം

ഒത്തപോൽ വിമുക്തിയാകവസ്ഥ വി-

ട്ടിത്തരം വിമുക്തിലാണിരിപ്പവൻ. ൧൪

ദേവനാഥി—കാലം ഗതവുമെന്നു ഏറ്റാമോ? മറ്റാവതോ?

ഗോമി—

നടുവിലെഴുത്തു കാണകിൽ നല്ലവൻ

പട്ടവതല്ല ന്നുള്ളിൽ നില്ക്കുന്നൻ

കെട്ടുതിയേറുന്ന നാലികൾ ചൊറ വി-

ട്ടിട്ടുവരികിന്നെ, യെന്നിരിയത്തും.?

പ്രഭു

ദേവതാനി. ശരിക്കെന്നു കട്ടുവിടത്തേയ്ക്കേ
ശമ്മിയും—

ചൊറി ചിരത്തു പിടിച്ചു ചരച്ചു
മെറിയെന്നു ധരിക്കുക സത്യമായ്
നാരിക വയ്തിനിത്തോക്കിയിലായനൻ
ചൊറിയ കട്ടി സമർത്ഥനായ് വരും.

പ്രഭു

ദേവതാനി—ശീലത്തിന്നെത്ത കോപം നിന്റെ മരുവസ്ഥ
കേളി മക്കളായി.

വില്ലിനകൻ—(തോന്നിത്തോട്ടു സ കാര്യം ദേവി കത്തോ
തകെ വല്ലാതെ ചൊല്ലുതക്കൊരു താർത്ഥ്യമായിട്ടാണ്
ഇപ്പതു—അമ്മേ! എനിക്ക് പാക്കുണിയും പലാമാരിയും
കൊടുത്തില്ലേ? വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു.

ദേവതാനി—എന്തു വിശപ്പാണിത്? ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു
പോന്നതല്ലേ ഇപ്പോഴും?

തോന്നി—താവഴിയെപ്പറ്റിപ്പോവാൻ കൈകെട്ടിക്കയേ.

ദേവതാനി—എന്നാൽ ഞാൻ പോയി ഇവരുടെ ശാസ്ത്രം പാ
റാക്കട്ടെ.

തോന്നി—അന്നും ഉദ്യാനവിഹാരവും മാരം കഴിക്കട്ടെ.

ദേവതാനി—ശമ്മിയേ! ഇപ്പോഴത്തെ എട്ടാം.

(തട്ടുവരിന്റെ കൈ പിടിച്ചു കൈയ്ക്കു ദേവതാനിയും
ഇപ്പതുവിടെന്ന എട്ടാം തരകാഴ്ച ശമ്മിയും പോയി)

വിദ്വേഷകൻ—കാഴ്ചയും അമാന്തമാവുന്നതെന്നു തോന്നുന്നുവല്ലോ. കമാലനാഥൻ കണ്ടുപോയാൽ രാജ്ഞിക്കു കാഴ്ചയും മനസ്സിലാകും. അപ്പോൾ കാരണങ്ങളെന്നു നിർമ്മുഖമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും.

രാജാവ്—എന്താണിതിനി മർദ്ദം?

വിദ്വേഷകൻ—വല്ലഭം ആലോചിക്കാം. (നാമുപുറവും ഒന്നു കഴിട്ട്) ശബ്ദം കേൾക്കൂ. പ്രവൃത്തി കഴിക്കാൻ സജ്ജനാകേണ്ടതല്ലെന്ന് സമയമായി നോക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് എന്താണിതിനി.

രാജാവ്—(നോക്കിട്ട്) കഴിക്കുന്നു.

പരമേശ്വരനെയും കാശ്മീരനെയും കണ്ടു,
സംസാരിച്ചു സമീപം മനസ്സാൽ വന്നിറങ്ങി,
വിചാരിച്ചു മലർമേഖലയിൽ വെളിച്ചം ചേർന്നിറങ്ങി,
സൂര്യനുമായി തുല്യമായി നോക്കിത്തുടങ്ങി. ൨൦

അതിനാൽ പ്രിയതമ വരുന്നതിനു മുൻപായി നമുക്കവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യാം.

(രണ്ടാളും പോയി)
മുന്നാമതും കഴിഞ്ഞു.

ന ൦ ല ൦ മ ൧൦

(അന്നത്തരം ഒരു ഭൂമിക്കുമാകാൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)
ഭൂമിക്കുമാകാൻ (ചുറ്റും നോക്കിട്ട്) നോക്കൂ. പ്രഭാതകാലത്തു

ബി എന്നു തന്നെ. ഇതാ,
 ആദിത്യനും വരാൻ ദീപകല-
 ഞ്ഞുകൊണ്ടു വീണ്ടും മനം
 ചേരിച്ചുവീഴിനി കേൾക്കാതെ ഭാജനം
 കഴിച്ചിപ്പിരിയ്ക്കുംപ്രമേ-
 ഞ്ഞുകൊണ്ടു ചേർത്തിരുന്ന് കരപ-
 ത്തത്താവലാളത്തുവിധം
 സാദിക്കാതിരിയ്ക്കുകപ്രമേ-
 ഞ്ഞായ് വിട്ടെത്തുന്നിതും.

(മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ) ആലോചനാചർച്ചയ്ക്കായി വരുന്നത്.
(ദർശനംകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി ഒരു
മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം)

കുന്നംകുന്ന്—ആലാണിക്ക് ഖാദിയോടനുബന്ധിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്?

മലയാളൻ—ഇന്നലെ ദേശ സേവരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും നേരം അഞ്ചുമായി. പിന്നെ ഞ്ഞു നദീതീരത്തുള്ള ജീർണ്ണാശ്രമത്തിൽ കിടന്നു. ഞ്ഞുശ്രമത്തിൽ വിശ്രമം കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

നോക്കർ—സാവിത്രി എല്ലാം വിശേഷം തരുന്നതായിരുന്നു. ഇന്നുണ്ടു അനുജനായിപ്പോയി. നെഞ്ചുവെട്ടിയവർക്കു നല്ല നേരംപോകരുതെന്നു.

മണ്ണാലിൻ - എഴുത്തച്ഛൻ വിസ്മയിച്ചുപറഞ്ഞു.

അനാമിൻ—ഇന്നലെ രാവിലെ വെളിച്ചം കൂടാതെയാണ്

മുത്തശ്ശിമാരെക്കൊണ്ടു വരികയുണ്ടായി.

മന്നാമൻ—സംഗതിയെന്ത്?

മന്നാമൻ—അമ്മയ്ക്കു ദാസിയായ ശർമ്മിയുടെ പ്രതിപതിച്ചു.

മന്നാമൻ—അതു വ്യതിചാദവും മാനുഷ്യ മൃതാദി അവ
 ഉള്ളതായതന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നുതന്നെ
 ഉള്ളതായിട്ടു ശർമ്മിയുടെ സന്താനങ്ങളുണ്ടായിട്ടു
 ണ്ടെന്നും ഞാനറിയും. ആ കഥകളൊക്കെ നന്നെ
 ഇപ്പോൾതന്നെയാണു് എഴുതിയ വെളിച്ചത്തായി
 ഉണ്ടായി.

മന്നാമൻ—ശർമ്മിയുടെ കുട്ടികളെ ദൈവത്തിന്നു പലപ്പോഴും
 കാണാനാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും ഒഴികഴിവു പോയത് അതിന്നു
 സംഗതിവരുത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനെ ഒരു ദിവ
 സം ദൈവത്തിന്നു വിശ്വസ്യമായ ഒരു അംഗി സം
 ഗതിവശാൽ അവന്റെ കാണുകയും ആ കുട്ടികളാ
 ളെ അന്യമാനപ്പെട്ടാലായിരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും
 അവളോൾ എഴുതിപ്പോകയും ചെയ്തു. അതു പരി
 ശോധിപ്പാനായി ഒരു ദിവസം രാജസന്നിധിയിൽ
 വെച്ചു അവന്റെ വരുത്തി.

മന്നാമൻ—എന്നാൽ പൊതിയെഴുതിയതു് പിന്നെ?

മന്നാമൻ—

മുത്തശ്ശിയെത്തന്നെ ശരിയെ ശരിപ്പെടുത്തുന്ന

മുത്തിപ്പോലെയുള്ളവർ മൂന്നുപേരും

കീഴെപ്പോകിട്ടെഴുതാമെന്നു് ഉറപ്പാക്കുകയും

മന്നാമൻ വരും പക്ഷെ അവർക്കു് അറിയാതെ.

മണാമൻ—എന്നിട്ടു്?

മണാമൻ—അവൾക്കു് അന്നുസ്മാപം കലശലായി.

“കുതണ്ടിതെന്തൊ വഴിയെ നടക്കുമ്പോൾ

ച്ചുണ്ടിതൻ ചെവിതൊടിക്കിട്ടാക്കുമ്പോൾ

കണ്ടുപാതമടക്കിൻ ശതാംശമെന്തെ

മണമെളിയില്ല കഷ്ടമേ!”

൩

ഇതിനെ പലതും വിചാരിച്ചു കൊപാക്രാന്തനായിപ്പോന്നു

മണാമൻ—നേരേന്ദ്രാക്ഷരൻ പറയു. പറയു.

മണാമൻ—പിന്നെ ആ കട്ടികൾക്കു് “എങ്കോ ചെക്കന്മാരെ!

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു കണ്ടൊട്ടാണോ?” എന്നു

മോദിച്ചുതീന്നു്, അവർ “അങ്ങനെയൊക്കെയല്ല

ന്നു പറഞ്ഞു്” താഴെപ്പാദകളെ നോക്കേണ്ട, കലശലാ

യിത്തീർന്നു. “ചെക്കന്മാരല്ല പിന്നെ മഹാമാതാ

ക്കന്മാരൊന്നിങ്ങനെയു് അധികപ്രസംഗം പറയേണ്ട. ന

ങ്ങളുടെ അപ്പൻ ആരാണു്? അതു പറയുവിൻ” എ

ന്നു ചിത്തന്നയും ചിതക്കിതപ്പോൾ അപരാധിനനായു്

അ“ ചന്ദ്രനെന്തെ,”

“കേരളസ്സു വിട്ടു വിനയം സൂക്ഷണങ്ങൾ വാഴ” ഇതു-

മോരസ്സുമാരെ തുടങ്ങിയ നഖഗുണത്താൽ

താളൽപ്രദാവനിധി അങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നു

താളപഥാർത്ഥവതിയിങ്കൽ വില്പിക്കിട്ടു”

൪

മണാമൻ—നേരേന്ദ്രാക്ഷരൻ പറയേണ്ടുന്ന അവകാശം എ

പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽക്കും

ഒന്നാമൻ— അതുവരെനോക്കൂ കാഴ്ച പറയിച്ചു. ഈ

വരി പിന്നെയും ചൊരിച്ചു.

“ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കൈ നല്ലതായി—

കൈപ്പറ്റിപ്പോയി കളിത്തൊഴിവാൻ,

ഇതിൽ ചേർ വൃത്തിയാക്കിപ്പോയി നോക്കൂ—

വിടനേരത്തോളംനോക്കൂ ചൊല്ലിയത് മതി.”

൧

അപ്പോൾ മേൽപ്പറ ചേർ കാഴ്ച ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാക്കി.

“നോക്കൂ മരിക്കുന്ന രണ്ടാമൻ കൈനോ—

നോക്കൂ മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

൩

അതു കേൾ കേൾ കേൾ കേൾ കേൾ കേൾ “ഇപ്പോൾ

ചേർക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന” എന്നു ചൊല്ലി

കേൾ “പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽക്കും മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

കേൾ ചേർക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന” എന്നു മരിക്കുന്ന ചേർക്കുന്ന

കേൾക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

“നോക്കൂ മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

നോക്കൂ മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

നോക്കൂ മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

നോക്കൂ മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന മരിക്കുന്ന

൪

എന്നും ചൊല്ലേ തടങ്ങ. അപ്പോൾ വഴിയെത്തി വളരെപ്പോൾ
അതിനും പലമുണ്ടായില്ല.

മഞ്ച മൻ—പിന്നെ ഗുരുനാഥനോടടുത്തു സന്ദർശനം പറഞ്ഞു വെട്ടൂർ എന്നാൽ മുൻകാലിയാരുമുപേതം വെട്ടൂർ കവിനാവും ചെമ്മീനാരുമിരിക്കും.

உணர்வுகள்—எனது மனம் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று
 என்னை நினைக்கிறேன்?

കണ്യാളൻ—താൻതന്നെ !

നോമൻ—ശമ്മിപ്പുറം ശപിച്ഛസ്സതാക്കണമെന്നും മാവേലനാശിപ്പുറം കേട്ടു ഗുരുനാഥൻ ഭട്ടാരിൽ ജ്ഞാനം പറഞ്ഞു.

“ഇതിനാലാണു വൃദ്ധപഞ്ച മെണ്ണു വൻ-
മയംകുറ്റിട്ടു നിന്നതുകിൽ നിന്നുണ്ട
പതിമൂന്നുതരം തൊവനങ്ങൾകൊണ്ടു-
ണ്ടാകുന്നു ഭവണ്യകിൽ ഹാസി വരുത്തിടും.”

അദ്വൈതം ദൈവതാനി, “അതു മതി. എന്നാൽപിന്നെ മ
 ത്തം പിന്നെ” അല്ലെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മേൽപ്പറഞ്ഞ
 ത്തം. ” എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്വൈതം ശുദ്ധനാഥൻ —

[illegible]

എന്നു ശാപവും കൈത്തൂത്ത് അറയിൽ പാഞ്ഞയച്ചു.

മണാമൻ—ശിക്ഷ! ഇങ്ങിനെ നല്ലൊരു മനുഷ്യനായാ എനിക്കിത്തരണം കാണാൻ സാ. പി. ചിലപ്പോൾ.

മണാമൻ—തന്റെ നല്ല കാലം കൊണ്ട് അവൻ തിരികെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചേഗം പോയ്ക്കൊട്ടു. ഏ. പി. മേവളെ കെട്ടിച്ചും തെളിച്ചിച്ചും കണ്ടുനിന്നാൽ ചേഗമുൾക്കായിരേക്കും ഉദകകുടം എത്തിക്കാൻ ദൈവമനുജ വിചാരിച്ചു പോന്നതാണ്.

മണാമൻ—എന്നാൽ ഞാൻ നന്മകൊട്ടു.

മണാമൻ—എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിന്നു ഞാനും ശ്രമിക്കട്ടെ മണാളും (പോയി)

ഇങ്ങിനെ പുറംഗം

—

മേനോൻ—ഇത്രയും ദീർഘം നാളെ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നുകൊണ്ടു ദേവതാനിയം പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇത്രം—മകളേ! കാര്യംപോയതെ പിന്നെയും കരയുന്നതെന്താണ്?

(ദേവതാനിയം തെളി കേൾക്കുമ്പോൾ)

ഇത്രം—ഇതുകൊണ്ടു ഹൈലിള ഉത്തരം കിട്ടി നാലല്ലാതെ നേരിന്നും നിവൃത്തിയില്ലാമല്ലോ.

ദേവതാനി—

കൈത്തീലത്തിനെ വരുന്ന മേനാഗത്തെ—

മേനോന്റെയെന്നു ജനകാദിജനത്തിന്നുഷ്ടി

ചിത്തമെന്നാമിതലോകവായുതാഴിഞ്ഞിരുന്നാൽ

മരംമൃഗം മോദാമവലംബനമെന്നതുണ്ടോ? ൧൦

ശ്രുതിൻ—

ഏതായാ! രവ മരണാഗ്രകണ്ഠമു-

ച്ചിനകചയ്ക്കു വീരവേദിയില്ല ഞാൻ

ഹന്ത! നീതിതൃപിടത്തിലോകിയെ-

ന്നന്തരംഗമേഖിപിന്നമ്മകാലം. ൧൧

മേലയാനി—

പുറമെ പറയുതമ്പരമിതുമേ

കാവിനല്ല കൃപയന്നു തോന്നിടും

തികനീക്കി മനസ്സുശേഷവും

കിയെന്നാലതു കീടെ നിർദ്ദയം. ൧൨

ശ്രുതിൻ—ഇതെന്തെന്തായാ! ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചുകൊ
ന്ന കഥകളെ ലേശവുമൊക്കാനു ഇങ്ങനെ പറയു
ന്നവല്ലാ. പണ്ടു രാജപുത്രി നിന്നെ ദ്രോഹിച്ചതി
ന്നു പ്രമേയകരണം നീക്കുന്ന മരണനാടിയും നിന്നി
ച്ചുള്ള സ്നേഹാനുഭൂതിയും താഴാവിനോടു ഞാൻ കുറിയ
യാത കരുതുകയും തന്നിമിത്തം അവളെയും മാരം
രവലർത്ത നിന്റെ കീഴിലാക്കിത്തരികയും ചെയ്തു നി
ന്നിൽ കേവലം വിരക്തനായിരുന്ന യയാനീരാജാവു
നിന്നെ പട്ടമയിമ്മിത്താശിവെച്ചതും നിന്റെ സ്വ
കേന്ദ്രംകാണായെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടോ? നിന്ദ

കുറുപ്പിനി മരിക്കാൻ ആയാശ്ചകുറുപ്പിനെ
 എല്ലിപ്പിട്ട് ഇപ്പോൾ സമയം അധികമായില്ല. അ
 രുക് ലും മൊന്നിപ്പറയട്ടെ.

ദേവയാനി—

പലകാലവുമ്പുണ്ടാകാൻ
 ചില കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും
 നില നിൽക്കുന്നില്ലേമകളാൽ

ഹൃദയങ്ങൾ വെക്ക മാനുഷാനിന്ദം. മന്ദ

എനിക്ക് മറ്റേതെങ്കിലും അനുഗ്രഹമുണ്ടെന്നാണ് ഉപദേശം
 തിരികെ.

ശ്രീകൃഷ്ണ—(വിചാരം) അതു ഞാനുദ്യമത്തെ വിചാരിച്ചി
 ട്ടുണ്ട് (പ്രകാരം) അനുകരണം

ദേവയാനി—അതാൻ അനുഗ്രഹമുണ്ടെന്നാണ് അറിയു
 ന്ന കാഴ്ചകൾ പലതായിരിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ—എന്തിനാ അനുഗ്രഹമുണ്ടെന്നു പോന്നതെങ്കിലും
 മറ്റൊരു ആയാശ്ചകുറുപ്പിനെ വിചാരിച്ചു അല്ലേ?

ദേവയാനി—അത്രമാത്രമാത്രമേകാണു അവസരമില്ലാതിരു
 ന്നവല്ല. ഇപ്പോൾ ഒരു അനുകരണമുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ—ആയാശ്ചകുറുപ്പിനെ അറിയി എന്തല്ലാമുണ്ട്?

ദേവയാനി—

മോഹമുണ്ടാകാൻ മെലിഞ്ഞപ്പോൾ വരിവരിയായ്
 പൊന്തിപ്പോന്നു മുളിഞ്ഞു—
 അതാമെന്നായ് വന്നപ്പോൾ വരിവരിയായ് വന്നു
 സഞ്ചിതായ് ഇങ്ങിനെയല്ല.

കാലമൊന്നുമില്ലാത്ത കൈവെട്ടിയവ

കണ്ണു കാണില്ലാത്തവ-

മാക്കുവെച്ചാലൊന്നും കൗതുകമില്ലാ

കയ്യോ കാക്കയോ-

൧൪

ഇതുകൊണ്ടു,

കൈകളില്ലാത്ത വസ്തുവും കൈവെട്ടിയവ-

കുറച്ചൊന്നുമില്ലാത്തവ-

മുക്കും താഴെ ചുറ്റുംകൂടി കൈകളും

കൂടാതെകൂടിയവ-

നോക്കുന്നവർക്കു കൈകളും കൈകൾ-

കൈകളില്ലാത്തവ

വാരും ഹാ! വെട്ടിയവ" പലത്തെയും

വെട്ടിയവയെല്ലാം.

൧൫

ശ്രീകൃഷ്ണ-ഇതിന്നു ഏതു നീക്കത്താലും

പതിനൊന്നു നാളിയാൽ ഭരത

രതിവെട്ടുന്നതറിഞ്ഞുവെങ്കിലും

നാളിയാൽപോലെയും കൈകളും

സന്ധിക്കാലവെട്ടിയവയോ?

൧൬

ഭരതനാഥ-അതിനിപ്പോലെയൊന്നാണു്? ഭരതാവലിൽ

വെട്ടിയവയെല്ലാംകൂടി എന്തിനെന്നിതല്ല

യ്യും വെട്ടിയവയെന്നും വെട്ടിയവ കട്ടിയെട്ടിയവയെന്നും

കണ്ടിട്ടാണു് സംഗീതം വെട്ടിയവയെ

ഇത്രയും അതുതന്നെയാണോ ദുർമ്മുഖിയുടെ പക്ഷം.

പരമാർത്ഥിണങ്ങളും ഇങ്ങനാ കണ്ടുവെന്നാൽ
പലം തൃപ്തികൾക്കു ശേഷം അയാൾ
അതും കൽപ്പിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്തെന്നുതന്നെ
നമ്മൾക്കു നിത്യം പക്ഷം ദുർമ്മുഖിയുടേതല്ല. പി

ദേവതാനി—ഇനി അച്ഛൻ എന്നു ശകാരിച്ചിട്ടു പലരും
നോക്കൂ?

സ്വപ്ന വിവരം കേൾക്കുന്നവർ
മിത്രവിധം വേദം വിവരണങ്ങൾ
മുഴക്കുന്ന നമ്മൾക്കു പറ്റാതെ
മിത്രവർഗ്ഗം സ്വയംകരുതെ. പി

അതിനാൽ ഈ സമയത്തിൽനിന്നുതന്നെ മെച്ചപ്പെടുന്നു.
അതല്ല പലരും അതിൽ ചിലർക്കുതന്നെ.

ഇത്രയും—നമ്മുടെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ അതെന്നും ഉദ്യമങ്ങൾ
കിട്ടുന്നു. അതുനാമിതം നിന്റെ ദുർമ്മുഖിയുടെയും
വരുന്ന ആപത്തുകൾനിന്നു തന്നെ ഇതുവരെ
നോക്കി മെച്ചപ്പെടുന്നു. ഇതിയും ഇങ്ങിനെ മെച്ചപ്പെടുന്നു
മെച്ചപ്പെടുന്നു. എന്നെന്നാൽ,

പരമാർത്ഥിണങ്ങളെല്ലാവർക്കും
ശാപവാക്കു ചിലവാക്കിത്തന്നിട്ടു
അപസരൻ നിത്യത്തിന്നുതന്നെയും
ദേവതാനിയുടെ വാക്കുതന്നെ. പി

എല്ലാ ദേശങ്ങളെയും നികത്തേണ്ടതാണെന്നു-

മാധവനാഥൻ കൈമാറ്റം ചെയ്തു.

നല്ലാത്തതെല്ലാം കൊടുത്തുപോകുന്നതിന്നു മുമ്പെ-

ക്കാരെത്തിത്തന്നതും വിധം.

ഇല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും നിന്ദിതം-

മിശ്രമായിത്തീർന്നുപോയി-

തെല്ലാം നിന്നുനിൽക്കുന്നതുപോലെ-

മല്ലാതെത്തന്നതാണെന്നു.

൧൦

ഇതു പ്രത്യേകം കാര്യമാണെന്നുതന്നെ.

അപര്യവേദിപരിശ്രമത്തിന്നു മുമ്പെ-

വിചാരിച്ചാൽപ്പോലും തന്നെ തീർത്താൻ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

നപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടെന്നു.

൧൧

ദേവനാഥൻ—(കൈമാറ്റം ചെയ്തു) ഇതിനെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ

ദേവനാഥൻ—അപര്യവേദി.

തന്നെ തന്നെ—(തന്നെ തന്നെ തന്നെ) തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ

യം ചൈവം.

ഹിതമൊട്ടു ജനകന്താനേന നാരി നേരിവയക്കം

മുതലുകൾ മകന്ദാണനാകിൽ മാറാക്കുമോ?

അതുവിധമുപരിൽത്തന്നെ നൽ വന്നാൽ.

അതുതന്നെവരാം മാന മാറ്റങ്ങളിട്ടു. ൨൨

ഭവയാതി—എന്നാൽ മതി, ആവിധ മാക്കിത്താക്കും. ഇ

പ്പോൾ പോകട്ടെ.

ഇത്രം—അങ്ങിനെയാണു. ഞാനും സ്നാനത്തിനുപോകുന്നു.

(അപ്പോൾ പോയി)

നാലാമതും കഴിഞ്ഞു.

—

അ ബാ ര മ ന്ദ ര

(പ്രധാന കന്തി പ്രവേശിക്കുന്നു)

കന്തി—മഹാവൃഷ്ടയ്ക്കു അധികമെന്നു കേൾക്കുന്നു.

നാട്ടുകാരുടെ ആവലാധി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. നിന്ദ

മേനിന്റെ നേരകളാൽ തന്നെ പല സങ്കടക്കാരും

തൃപ്തിയുണ്ട്. ആസമാനമണ്ഡപത്തിലേക്കു ഏറ്റുന്ന

ജാൻ എന്തായാലും സാധിക്കയില്ല നിശ്ചയമാണ്.

ഇന്നു പള്ളിത്തറയുടെ വറ്റത്തു കെട്ടിപിടം എടുത്തു

തിരികാരമെന്നു ഇന്നുവെ കല്പനയായിട്ടുണ്ട് ശേഷ

കള്ളവർ കരുന്നമുഖം കാണിച്ചിട്ട് എത്ര ദിവസമാ

യി? ഇപ്പോൾ അധിമുത്ത സ്ഥിതിയെന്നും അറിയു

നീയല്ല! നമുക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ട് വൃത്താന്തം അന്യമായി
 കണ്ടെത്തുക? കാര്യമുണ്ടെന്നു കേൾക്കും നിർവ്വഹിക്കും
 അതുകൊണ്ട് അന്യമായി കണ്ടെത്തുന്നതിനായിരുന്നു.
 കണ്ടെത്തുന്നതിനു ചെല്ലണം കർമ്മകർമ്മം

അതുകൊണ്ട് തീർത്ഥാടനം

നാട്ടാചാര്യന്മാർ വേണ്ടതായിട്ടു

നിത്യം നിത്യപിതൃക്കൾ,

കിട്ടാനും ചിലവിന്നുമുള്ള തുകയും

കുറുപ്പുമുണ്ടായിരിക്കണം

മറ്റാരുമില്ലാത്തതായി വന്നാൽ

അതും കിട്ടിയിട്ടുവരും.

എന്നൊക്കെ ചുമക്കേണ്ടത്, എന്നിട്ടും ചെലവില്ലാതാനും.

നാട്ടിൽനിന്നും വരുന്നവർക്കു കാര്യമായി

ചിട്ടിയുണ്ടെന്നും വരുമ്പോൾ ചിലവില്ലാതാനും

കുറും മനം കെട്ടിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിനും

കുറുപ്പുമുണ്ടെന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതായി.

അതു കണ്ടാൽ അതിന്റെ കാര്യം കണ്ടെത്തണം.

(അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥൻ പ്രാവർത്തികനും)

മന്ത്രി—സാക്ഷികൾക്കു സാധാരണം. കണ്ടെത്തുന്നതാണ് ആ

ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കണ്ടതു നന്നായി.

വിദ്യാർത്ഥൻ—അങ്ങനെ കണ്ടെത്തുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിനേ

ലാണ് അങ്ങനെ പുറപ്പെട്ടത്.

മന്ത്രി—ചൊല്ലുപോയ എന്തിനായിരിക്കുന്നു? പുറപ്പെട്ടത്

എന്നുള്ളതാണ് സാധിക്കാതെ?

വിദ്യാർത്ഥികൾ—ഭിന്നത്തിന് എത്ര ദൈവങ്ങൾ? എന്നാലും അന്തിമാനുഭവം കേവലം മതപരമായ ആശയവിശ്വാസമാണ്. ഇപ്പോൾ പുരസ്കാരിച്ച ഇക്കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും

മന്ത്രി—തദ്ദേശികൾക്കു പലനാളെ ഉടമസ്ഥതയാക്കുവാൻ കരാർ നോക്കിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ സർവ്വത: ഉദ്യോഗസ്ഥർ!

വിദ്യാലയം—ആര്യഭട്ടം എന്ന നാമം ഉള്ളവരെ ആ
 നാമത്തിന്റെ ഒരു മലയിൽ മറ്റൊരു അറയുണ്ട്.

மாணி—எல்லாருக்கு மனப்பதி எல்லாம்.

വിദ്യാലയം—

“ഇതുകൊണ്ട് മ.ശ.ഉ.വിനീയുമാകും.

മന്നാരുറപ്പിഴയിലുണ്ടായത് കടന്നാൽ

നിരീക്ഷണം: ബാധയെത്തു ചീനബാധം

(1) മറ്റേയെങ്കിലും ആഭ്യന്തര നിയമം അനുസരിച്ച്

52

എന്നിരിക്കെ അച്ഛൻ അന്നു രീട്ടുറപ്പുതീർത്തത്. നീ
എന്നതും അച്ഛനും വിചാരിച്ചത്. "ഇത്" അന്ധ പരിഭവ
ണ്" എന്നും കാര്യം ദേവതാനി ആർ പിന്നെയും വെളി ആവേ
ക്കി. ഇതാണ് ആരാധന മരപതി: —

അസാധാരണമായതുകൊണ്ട് ചുരുക്കത്തിൽ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പ്രകാരം പ്രതിവർഷം ഏകദേശം 1000 കോടി രൂപയുടെ അളവിലായിരിക്കും വിവിധ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതായി കരുതുന്നു.

എന്നതാണ് അർത്ഥം.

“മക്കൾ നൽകു കരളുകൾ

ഭൂമി പലംമ്പി ചിത്രം അറയന്നാൽ

കിഴനവും, ദേവതാനിയും, ശമ്മിഴുവും, വിദ്വാനകന്മാരും, മ
 ത്രിയും, ഭൃഗുവും, അനന്താപുവും പ്രവേശിക്കുന്നു)
 ശമ്മിഴു—പ്രാ. ൩. ൨. ത്രയാദര!

ക്ഷോണിദശപ്രാമധീശൻ ജനകനിക മധാ-

വ്യാധിതമധധിദത്തനി

ക്ഷീണിച്ഛേനാം വലത്തീനിപയിൽ മരുവിട്ട-

ന്നാണമോ കണ്ടതില്ല!

കാണിപ്പിൻ നിശ്ചലമരമിളമൊരു കനിവു-

ല്ലാതെ വിജീവനോദ

വാണിമട്ടുനമെ കരയും ഗുരുജനദൃശിക

കാണവൻ ത്രാണിഷ്ണോ?

മന്ത്രി—കരകന്മാരെല്ലാം ഇതിൽ മരിക്കുന്നിപ്പാൽ രാ
 ജ്യത്തിൽ ഉദന വലിയ കലശത്തുണ്ടാകും. എ
 നെന്നാൽ,

മീനമധമേനന്നീ നവനിഹ ചന്താ-

മഞ്ജന്മാരിലൊക്ക

നന്മാനപ്രാപ്തിക്ക ചേരുന്നൊരു പട്ടന പെറ്റി-

പ്രാമോയിട്ടമില്ല;

മുനകും കാതുളനിൽക്കെ ചിലവവനിവര-

ന്മാരിലുണ്ടേവായാമൽ

മന്നമേഴായിടയന്നം വരുമിടണമീ

മഞ്ജവശത്തിടനല്ലാം.

മേലിൽ സർവ്വധീകാശിധീക്ക കരണമായ ഇതിൽ ഒരി

കൊണ്ടുവന്നുണ്ടല്ലോ?

ഉവ്വു—

ഉണ്ടാകാം എന്നു മനസ്സിലാക്കി

സന്തോഷമെന്നാക്കി

അതുകൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്

അതുകൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്

ഉണ്ടാകാം എന്നു മനസ്സിലാക്കി

സന്തോഷമെന്നാക്കി

അതുകൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്

സന്തോഷമെന്നാക്കി

൩

അതിനാൽ അദ്ദേഹൻ തിരുമനസ്സുണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.
അതുകൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്

മേലയം—എന്നിരിക്കെ എന്റെ മകളെ പ്രേമപൂർവ്വമായി
നോക്കി, അവരെ അറുന്ന് മരണമടിച്ചു. എ
ന്നാൽ,

അദ്ദേഹം അറുന്ന് നിമിത്തം പ്രിയനായ കളവര-

നിന്നു അറുന്ന് മരണമടിച്ചു.

നന്നും ഹൃദയസ്ഥലത്താൽ മര ഹൃദയത്തിലും

മരിക്കുക എന്നതിലും

മേലിൽ അമ്മിയെ അറുന്ന് മരണമടിച്ചു.

നന്നും, അറുന്ന് മരണമടിച്ചു.

മരണമടിച്ചു. അറുന്ന് മരണമടിച്ചു.

അറുന്ന് മരണമടിച്ചു.

൪൦

അമ്മിയെ—(അറുന്ന് മരണമടിച്ചു) മരണമടിച്ചു.

എൻ.പി.എസ്. സി.എസ്.സി. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്

(အကန့်အသတ်ခံရမှုများကို ကောက်ချက်ချရာတွင်)

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ പല കുടുംബങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്കും മെച്ചപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

(ഇന്ത്യയും അനുബന്ധവും ചേർന്നി)

ප්‍රතික්‍රියා වේ.

முதலாம் திருமுறைக்குரிய இசைப்பதிகம்:-

தொழில்நுட்ப அமைதிப் படை

മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം

ജാതി-ഭേദമന്യമായ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ

(തരംഗം: അറിയാനായി)

[illegible]

உறு—மனந் தணிப்பவனானதானால் ஒன்று வேண்டுமென்று
நான் கேள்வி.

മുൻപ്രദേശത്തിൽനിന്നും വന്നവർക്കും (പ്രദേശത്തിൽനിന്നും വന്നവർക്കും)

അഭിയിഷ്ഠാനയുമിട്ടുപ്രാദേശം

മുടിയിൽ ഒരു വിശ്വസനീയമായ രുചി.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പട്ടിക

കോളിയാനാരു വാണമി കല്ല് കണ്ടുപോയോ

(ഈ അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായി പരിശോധിക്കുക)

கனகா—(வினா 10) பேரவையுள்ளிருந்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு

അന്നുയിർക്കുന്നു.

ശബ്ദം—(വചനം) ഇവൾ! ഇവനെക്കിടക്ക ഉൾക്കയ്ക്കി
വെച്ചിരിക്കുന്നു.

ദേവയാനി—(വചനം) ഇവൻ അതിനും സാധിച്ചിരിക്കുന്ന
അതന്നെ അറിയുന്നു. എന്നല്ല ഇവനെക്കിടക്ക
കൊണ്ട് ഇതുവരെ ഇവനെക്കിടക്കയെക്കുറിച്ചു
പോന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് പക്ഷെ അതാലും കൂടി അറിയുന്നു.

ശബ്ദം—(പുരുഷന്റെ) വെളിച്ചത്താൽ അറിയാമല്ലോ

പുരുഷൻ—(ദേവയാനിയാൾക്ക്)

എന്നതിന്നു മിടുക്കു നിമിത്തം

അതാണിത് ഇന്നിവിടെ കണ്ടിരിക്കുന്നു

ചിന്തയെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നതിനുള്ള

അറിയുകയും ചെയ്തു അറിയുന്നു.

൧൩

ദേവയാനി—അതാണിത് വെളിച്ചം ഉള്ളിനെ സൂക്ഷ്മം
കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നിവിടെ അതാണിത് അറിയുന്നു
മെല്ലെ (പുരുഷൻ ചിട്ടയെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നു)

മാതാ—(ശിശുക്കൾക്ക്) അതാണിത്! വീട്ടിലെ പേരുകൾ
കുന്നു. (പുരുഷൻ അറിയുന്നു)

ശബ്ദം—അതാണിത് അറിയുന്നു. ചെല്ലുന്നതിനുള്ള എഴു
ത്താണിത്.

(പുരുഷൻ മാതാവിനെ അറിയുന്നു പോയി)

ദേവയാനി—കുട്ടനേക്കും ഇന്നിവിടെ അറിയുന്നു
അതാണിത് അറിയുന്നു. അതാണിത് അറിയുന്നു
അതാണിത് അറിയുന്നു. അതാണിത് അറിയുന്നു
അതാണിത് അറിയുന്നു.

പൂതം—ചൈത്രയമാർ ഏകൻ പേരിൽ വായുക്കുവരാണ്. എ
ന്നെന്നാൽ,—

മേന്തി ഹിതമുദംവിധം സന്ദനം
ജനകൻ ചൈത്രയമാർ. തിരസ്സു ചൈത്ര
ജനനമതു കൃതർമമഭാമത. നി
ജനമിതനാളവകാശിപാതിപണം.

എന്ന മുഖവുരയ്ക്കു ചന്ദ്രികാഭാഷിതാദ്യർ അർത്ഥത്തിൽ മ
റ്റുണ്ടോ ചോദ്യത്തിന്നു അവകാശം തന്നെ ഉണ്ടാകു
ന്നില്ലല്ലോ.

ശങ്കിഷ്ഠം—ഉദ്യമി വയസ്സുകൊണ്ട് എണ്ണവരുടേയും താഴ
യപ്പോഴേയും ചൈത്രവകാശത്തിലും വരുന്നതാവട്ടെ എന്നു
അർത്ഥം.

വിദ്വേഷകൻ—പ്രണവപ്രസാദകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹം ചൈത്രയ
യുടെ മിത്രനെന്നാൽ.

ദേവദാസി—ഇതി ഉന്നത നന്മാണ് അങ്ങനെയും മറ്റും
തന്റെ ദേവന്റെ മുമ്പാകെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ്.

പൂതം—താഴെപ്പറഞ്ഞവർക്കും എവർക്കും ഇദ്ദേഹം അല്ല
തന്റെ ദീനം മാറിക്കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു അഗ്രഹാദമുക്തം.
ഇവി ഇതിലായിട്ട് ചൂടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും ദീനം ഇ
പ്പോൾ മാറിക്കൊടുക്കും. (ഏകൻപോയി.)

(അണിയറയിൽ)

ശ്രീധർമ്മോദിക്കാമൻ കരമിഷരിയും
പുരുഷസ്വാമിയെക്കൽ—
ദാവാഹിക്കുന്നു കേത്ര സുപതിയുടെ വെ
സ്സിന്നിതാ മൂന്നുവട്ടം

സേവിച്ചാനാരുടെയൊ ശിപരിവ! ജന്മം -

ജാതനായത്ര വീണാൻ;

ഉചിന്നീശൻ പ്രസന്നാകൃതിയൊടുമഴനേ-

ലുണർന്നു മാനുഷനൊക്കെ.

൧൪

മന്ത്രി—(കെട്ടിട്ട്) ദൈവസുഖങ്ങൾ കൈമിച്ചുണ്ടാകുന്നു.

(പിന്നെയും അങ്ങനെയൊക്കെ) ഇതിലെ എഴുതത്തക്കത.

മന്ത്രി—ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണിതുപോലെ.

(എല്ലാവരും എഴുന്നീറ്റു നില്ക്കുന്നു)

(അനന്തരം പ്രകൃതരൂപമായ രാജാവു പ്രവേശിക്കുന്നു)

മന്ത്രി—(വിട്ടുകൊണ്ടു)

നിഗ്രഹത്തിനനുഗ്രഹത്തിന്നും

പ്രഗ്രഹത്തിനുകയറ്റം വേണ്ടതിൽ,

ഉപദേശമുണ്ടാകട്ടെ എന്നിരിക്കട്ടെ.

വിഗ്രഹം വലിയ സാക്ഷിയെന്നൊക്കെ.

൧൫

(എല്ലാവരും ആചാരപരമായ ചെറുപ്പം ഇരിക്കുന്നു)

ദേവനാഥി—ആദ്യപ്രകാരം ഈ നിലയിൽ ഇനി അങ്ങ

നെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

വിദ്വാൻ—അതു ശരിയാണ്. തോഴന്റെ ചങ്ങനാഴിയാ

ലും പ്രഭു കൂടിപ്പോ.

രാജാവ്—ഇതിനാലൊന്നിടം ചേരും സന്തോഷമില്ല.

കുറുപ്പുകൾക്കും നൽകുന്നതൊക്കെ ഒരട്ടി-

കുറുപ്പുകൾക്കൊക്കെ കാണാതെ കാണുന്നിത്താൻ?

വളരെയാകട്ടെ കാണുന്നിടത്തുനിന്നുനിന്നു.

കൂടിയിരിക്കുന്നിടത്തും തോഴന്റെ കാണാത്തതാകട്ടെ.

മന്ത്രി—ഇങ്ങിനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതാണെങ്കിൽ പ്രജകൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമല്ലോ.

രാജാവ്—അതു വിചാരിച്ചിട്ടാണ് അന്നും സമ്മതിച്ചത്. അവനെ ഈ നിലയിലാക്കുവാൻ ഒട്ടും മനസ്സുണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ,

ഏതക്കും സംസ്ഥാനക്കാരി തിരുവസാനിച്ചു മരിക്കാതെ മാത്രം കേൾപ്പത്രൻ പരമനാഭച്ചിത്തം നില അൻപതു മിട്ടക്കുറുത്തുവെക്കുന്നതാണെന്നും ഉപനയം അതാവുന്നതിനാൽ താഴെക്കും തീർന്നിട്ടും തിരുവിളി ജനങ്ങൾക്കു സ്വകാര്യം

ഇപ്പോൾക്കുണ്ടാകുന്ന മന്ത്രി ഇങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. ഏതാൻ അങ്ങനെയൊരുവനാണെങ്കിൽ മറ്റു നാലുപേരും ഏതാൻ അങ്ങനെയൊരുവനാണെങ്കിൽ അതാണെന്നും അതാണെന്നും അതാണെന്നും എന്ന് എല്ലാ ജനങ്ങളും അറിയട്ടെ.

മന്ത്രി—കുറ്റനാശം പ്രവൃത്തിയാക്കും (ചോദ്യം)

രാജാവ്—(വിട്ടുവെക്കുന്നു) പോയി വീശുവെക്കും.

(വിട്ടുവെക്കുന്നു)

രാജാവ്—(ദൈവാനുഭാവം) ദൈവി ഇനി ശമിക്കട്ടെ എന്തു നിലയിൽ വിചാരിക്കും?

ദേവതാനി—ഏതിക്കും ഇങ്ങിനെ മണ്ഡലം പരമനാഭച്ചിത്തം അതു നിലയിൽ അങ്ങനെയുള്ള പരമനാഭച്ചിത്തം പല സംഗ്രഹത്തിലും ശമിക്കട്ടെ അൻപതു മിട്ടക്കുറുത്തുവെക്കുന്നതാണെന്നും ഉപനയം അതാവുന്നതിനാൽ താഴെക്കും തീർന്നിട്ടും തിരുവിളി ജനങ്ങൾക്കു സ്വകാര്യം

മനസ്സിൽനിന്നു തീരെ മറന്നുകളയണം. അല്ലാത്തതാൽ എന്താക്കു കരുതുകമില്ല. മേലാൽ സഹോദരവര്യന്മാർ ചേർന്നുവരികൾ. എന്നു മാത്രമല്ല, വല്ല തരത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽകൂടി ശമ്മിയുടേതു ഞാൻ കോപിക്കയില്ല. രാജാവ്—(ശമ്മിയുടേതാൽ) കേട്ടുവല്ലോ?

ശമ്മിയ്ക്കു—മേൽപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊന്നു നന്ദി കീഴിൽ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാലും കേൾക്കും സുഖമായിട്ടു പഠിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. ഞാൻ എന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞവരുടെ കീഴിൽ തന്നെത്തന്നെയുള്ള വിചാരമാണ് എനിക്കുള്ളത്.

ദേവതാനി—ശമ്മിയുടേതു പുതുതന്നു കല്പത്തിലാക്കിയതു കേൾക്കും എന്റെ നേരെ ദീപ്തമാകുമത്. അവൻ ഞങ്ങൾ ഇവരുടെ മാർഗ്ഗപ്രകാരമായതാണല്ലോ.

രാജാവ്—(ശമ്മിയുടേതാൽ) അല്ലതെ പ്രിയരേ!

കാമൽബരമനയ്ക്കുമാർന്നതായിട്ടുണ്ട്—

മേൽപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കിടയിൽ—

കേരളത്തിൻ പരിഭാഷാശാസ്ത്ര വകുപ്പാൻ

കമ്മിറ്റിയുടേതായ് ഞാനെന്നോ,

നി മഹാദാനമകരണങ്ങൾ നിരൂപി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച്

ശ്രീമദ് ൧൦ മേ സമ്പൂർണ്ണ സമ്പാദനം

തന്നാണു അദ്ധിപതിവാൻ

പ്രഭു

ശമ്മിയ്ക്കു—എനിക്കു് ആയുധപ്രദനൻ്റെ ച. ദത്തപ്രത്യക്ഷൻ്റെ അധികാരം വന്നതുകൊണ്ടും എന്റെ ഗ്രഹമാകാൻ ഈ

ആചനീവാദങ്ങളിന്നു ശക്തനായി വന്നതുകൊണ്ടും ജന്മസംഹാരം വന്നുവെന്നായി വിചാരിക്കുന്നു. **മാധവ്**—നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ഒരുമയിൽ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നതു കാണാനായി യോഗം വരുമെന്ന് മരിക്കും മുമ്പെ അന്തർവിചാരിച്ചിരുന്നല്ല. അതിനിടപാടി സംഗതിയായതിനാൽ എനിക്കും കൃതകൃത്യവന്നു ഇരിപ്പും നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വേണ്ടി എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്? **ദേവദാസ്**— ദൈവമാനസസ്പന്ദനമുണ്ടായതുകൊണ്ടുവന്ന പ്രളയമെ പരിഹരിച്ചു മാത്രമേ നമുക്കും നമുക്കും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സമഭാവമുണ്ടാകൂമി വളരെകാലം സുഖങ്ങളനുഭവിക്കുകയും തരണം.

മാധവ്—എന്നാൽ ഇങ്ങിനെതന്നെ മരിക്കട്ടെ.

അതുകൊണ്ട്

ഗുരുജനതയിലാകാം ഭക്തി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു,
പാതകവിരുദ്ധസുജ്ഞയും വന്നിട്ടുണ്ടു,
കരുണയോടു നന്മയുൾ നാടു കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു,
പുതുമുണർന്നതട്ടെ ഭൂമിസമുഖം വരുട്ടു.

എല്ലാവരും പോയി-

അമ്മയോടും കഴിഞ്ഞു.

സമാപ്തം

ലക്ഷിസമാന്യപ്രസ്താവക

വേദേഷില പുസ്തകങ്ങൾ

- 1 തിമിംകം—പണ്ടത്തെ മാതാകൾക്കുവേണ്ടി
ഇതെ പ്രാചീനകവി എഴുതിയ കിളിപ്പാട്ട്
വില ക 1-0-
- 2 ശോണാദീശസ്തോത്രം—കേരളവർമ്മ വർമ്മ
കൊണ്ടിട്ടതെന്നുമാൻ തിരുമനസ്സിലെ തളിർപ്പാൾ
തകര വില ക 0-4-
- 3 സ്വധീരവിദ്യാപാ—വയലുത്തേരി നാരായണ
മോനാഴിവാർകളുടെ അനുജമെപ്പട്ട ഒരു പദ്യ
കാവ്യം വില ക 0-2-
- 4 തൃപ്പൂർകോമരംവി. കണ്ണാടിക്കുൻതമ്പുരാൻ തി
രുമനസ്സിലെ ഒരു സന്ദേശപദ്യകൃതി. വില ക 0-2-
- 5 സാമോദ്യംഗീതം—കുഴിഞ്ഞുപോയ വി. സി. ജോ
ലാർക്കുലുണിപ്പൊയ്ക്കുണ്ട ഒരു പദ്യകൃതി 0-2-
- 6 പനശാസ്ത്രം—(ഒന്നാം രണ്ടാം വാല്യങ്ങളിൽ) 1-4-
- 7 വ്യാഖ്യാനമിതം—(ഒന്നാംഭാഗം) 0-12-
- 8 ഗണപതി—വയലുത്തേരി നാരായണമേനോൻ
സമ്പർക്കമുണ്ട ഒരു വിശിഷ്ടപദ്യകൃതി 0-3-
- 9 അലമാഗദപതിതം—പനമുളള കേരളവർമ്മ
തമ്പുരാൻ അരുമനസ്സിലെ ഒരു കാവ്യമേധാ
കാവ്യം 1-8-

ലക്ഷിസമാന്യം പൂസ്തകംനേമർ
കൊച്ചുപുസ്തകം, കൊച്ചുപുസ്തകം, ലാലിംഗം

